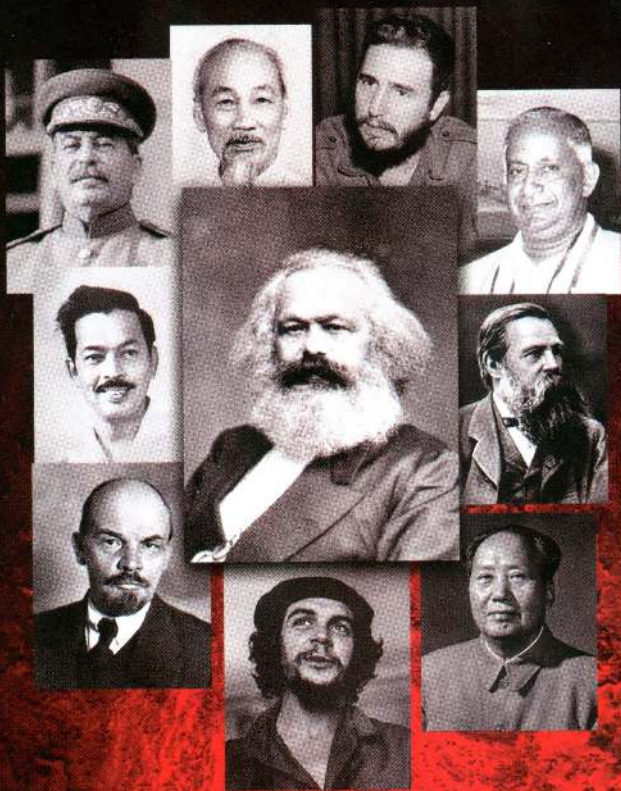

அன்புள்ள தேரடிகுக்கீ

அரசியல் கடிதங்கள்

போ. பி. வெராணா

Digitized by Noolaham Corporation.
noolaham.org | savanaham.org

அன்புள்ள தோழருக்கு

அரசியல் கடிதங்கள்

சோ. சிவராஜா

கவா வயம் பதிப்பகம்

இல. 68, நீதிமன்றலீதி, மல்லாகம்

Book Tittle: To Dear Comrades
 subjust : 'collection of Political Letters
 Author: S. Thevarajah
 Pupilsh by : KALA LAYAM PATHIPPAGAM
 No. 68, Court Road,
 Mallagam, Srilanka
 Pupilsh No: 11
 Pages : 40
 Size : semy
 First edition: November, 2023
 Cover Design : S.T.Anujan
 Price : Rs. 200/=
 Printed by : J.S.Printers
 Sillalai Road,
 Pandatheruppu
 I S B N - 978-624-93177-0-3

வெளியீட்டு எண்: 11
 நூல் பெயர்: அன்புள்ள தோழருக்கு
 பொருள் : அரசியல் கடிதங்களின் தொகுப்பு
 நூலாசிரியர்: சோ. தேவராஜா
 வெளியீடு : கலா லயம் பதிப்பகம்
 இல. 68, நீதிமன்றவீதி, மல்லாகம்
 பக்கங்கள் : 40
 முதற் பதிப்பு : நொவம்பர் 2023
 முகப்பு வடிவம் : எஸ். ரி. அனுஜன்
 விலை : ரூபா 200/=
 அச்சகம் : ஜே.எஸ். பிரிண்டேஸ்,
 சில்லாலை வீதி,
 பண்டத்தரிப்பு

சமர்ப்பணம்
தேயுர் கே.ஏ. சுப்பிரமணியம்
அவர்களுக்கு

உள்ளடக்கம்

1. மக்கள் ஊழியன்	5
2. பொதுமையறப் பண்பு	9
3. வெகுஜன வேலை	13
4. பொது அமைப்பின் பண்பும் பயனும்	17
5. பொதுமைக்கு முதன்மை	21
6. வரலாற்றின் உந்துசக்தி	24
7. வாழ்வின் மையப்புள்ளி	29
8. மக்கள் மத்தியில் போராடுதல்...	34

புதிப்புரை

தோழர் சோ. தேவராஜா எழுதியுள்ள அரசியல் கடிதங்கள் எட்டு இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இக்கடிதங்கள் 'செண்பகன்' என்ற புனைபெயரில் 'புதிய பூமி' பத்திரிகையில் 2008 -ம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் முதல் தொடர்ந்து 2009 செப்டம்பர் வரை வெளிவந்தவை ஆகும்.

இந்நூல் புதிய ஜனநாயக மாக்கிச லெனினிசக் கட்சியின் ஸ்தாபகர்களில் முதல்வராகிய தோழர் கே. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு காணிக்கையாக சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

இந்நூலை வெளியிடுவதற்கு அனுமதி வழங்கிய 'புதிய பூமி' ஆசிரியர் தோழர் சி. கா. செந்திவேல் அவர்களுக்கும் சோ. தேவராஜா அவர்களுக்கும் நன்றி.

விமர்சனங்களை வரவேற்கிறோம்.

கலா லயம்
68, நீதிமன்ற வீதி
மல்லாகம்

பாவலர் அழ. பகீரதன்
2023.11.02

என்னுரை

தோழர் சி. கா. செந்திவேல் அவர்களின் வேண்டுகலின் பிரகாரம் இதில் இடம்பெறும் அரசியல் கடிதங்களை எழுதினேன். தொடர்ந்தும் எழுதும்படி உற்சாகமளித்து வருகிறார்.

இந்நூலை வெளியிடுவதில் பேரார்வம் காட்டிய தோழர் சி. கா. செந்திவேல் அவர்களுக்கும் இந்நூலை தொகுத்து பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் அயராதுழைக்கும் பாவலர் அழ. பகீரதன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

மக்கள் ஊழியன், பொதுமையறப் பண்பு, வெகுஜன வேலை, பொதுமை அமைப்புகள், வரலாற்று உந்துசக்திகள், போராட்டம் என்பவை பற்றி மாக்கீய ஸ்தாபன அமைப்பு முறை பற்றிய கண்ணோட்டத்தில் எழுத முயற்சித்துள்ளேன். தொடர்ந்து விவாதிப்பது பயனுள்ளது என நம்புகிறேன்.

இந்நூலை தனது அரசியல் வாழ்வில் சொல்லும் செயலும் ஒன்றாக வாழ்ந்து வழிகாட்டிய தலைவர் தோழர். கே. ஏ. சுப்பிரமணியத்துக்குச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமையடைகிறேன்.

அரசடி வீதி,
பண்டத்தரிப்பு
2023.11.02

T.P: 077-8851989

Mail: sothevarajah@gmail.com

சோ. தேவராஜா

மக்கள் ஊழியன்

அன்புள்ள தோழருக்கு

“நாங்களும் ‘இருக்கிறம்’ அல்ல. நாங்கள் ‘இயங்கிறம்’ என்பதுவே முக்கியமானது. இது அண்மையில் இடம்பெற்ற மாநாடு ஒன்றில் தோழர் ஒருவர் சொல்லக்கேட்ட விடயம்.

மனிதர் தனித்தவரல்ல. சமூகத்தில் ஒருவர். நான் மட்டுமல்ல. குடும்பம், அலுவலகம். ஊர். உறவு. அயலவர். நண்பர். பிரயாணிகள், தொழிற்சாலைகள், பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள், கட்டிடங்கள், காடுகள், தெருக்கள், வாகனங்கள், கடைகள், கடல், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், உலகம், கோள்கள், பிரபஞ்சம் என என்னைச் சூழ ஒவ்வொரு கணப்பொழுதும் இயக்கம் நிகழ்கிறது. அந்த இயக்கத்தின் நடுவில் அல்லது ஒரு தொங்கலில் நானும் இருக்கிறேன்.

நான் ‘சும்மா’ இருக்கும் பொழுதும் எனது உடல் உள்ளுறுப்புக்கள் இயங்குகின்றன. உலகம் சுழல்கிறது. நான் மட்டும் எப்படிச் சும்மா இருப்பது. ‘சும்மா இரு’ என்பது மெய்ஞ்ஞானமாகும். அவலம் இன்று நெடுகிறது. சும்மா இருக்கும்படி எமக்குப் போதிக்கப் பல வித்தகர்களும் தத்துவ விசாரர்களும் கிளம்பியிருக்கும் காலத்தில் நாம் சீவிக்கின்றோம்.

நான் சும்மா சுமையாக இந்தப் பூகோளத்தில் எப்படிச் சீவிப்பது? எதிலும் நியாயம் அநியாயத்தைப் பிரித்தறியும் நாம் எப்படிச் சுமையாக இருப்பது?

நாம் பிரபஞ்சத்தின் உற்பவிப்புகள். பிரபஞ்சத்துக்கு நன்றி செலுத்துவது நமது கடன். நான் பிறப்பதற்கு முன்பே இந்த உலகமும் பிரபஞ்சமும் மாற்றங்களுடன் இருப்பன. நானே சகலமும்ல்ல. நான் உலக நாயகன், சகலகலாவல்லவன், ‘சுப்பர் ஸ்ரார்’, எதிலும் ‘நம்பர் வண்’ என்ற மனவியாதி எம்மைப் பீடிக்காதிருக்கும்படி நம்மை நாமே கண்காணித்துக் கொள்வது சமூக இயக்கத்துக்கும் எமது தனிப்பட்ட செயற்பாட்டிற்கும் இன்றியமையாதது.

நாம் பிறப்பதற்கு முதலே இந்த உலகில் மக்கள் வாழ்ந்து போராடி

வென்றும் தோற்றும் முடிந்த வரலாறு உண்டு. அந்த வரலாற்றின் தொடர் விளைவுகளே நாம்.

வரலாற்றிலிருந்து கற்றுக் கொள்வதற்கு நாம் வரலாறு என்ற ஒன்று எங்கள் முன்னே இருந்தது என்பதைக் கேட்கவோ படிக்கவோ சிந்திக்கவோ எம்மில் சிலருக்கு அவகாசம் கிடைப்பதில்லை.

நானே யாவும், நானே முழுமை, நான் அழுதால் அதுவே கவலை, நான் சிரித்தால் அதுவே சந்தோசம், நான் அவமானப்பட்டால் அதுவே அவமானம். நான் வெற்றி பெற்றால் அதுவே வெற்றி. என்னை நானே முழுமுதன்மையாகக் கொண்டு எனக்குக் கீழ்ப்பட்டதுதான் மற்றவை எல்லாம் என இறுமாந்து வரலாற்றைத் தன் சொற்படி நடக்க நினைக்கும் மனிதர்கள் உலகமயமாக்கல் நுகர்வுப் பண்பாட்டின் வார்ப்புகள் ஆவர்.

நான் வாழும் காலத்தில் சக மனிதர் படும் துயரம் எனக்குப் பொருட்டல்ல. அது அவர் தலைவிதி. அல்லது அவரது இயலாமை. அல்லது அதுதான் இயற்கை. அவர் அவ்வாறு அழுந்துவதைக் கண்டு கலங்குவதோ அல்லது உதவ நினைப்பதோ கருணை காட்டுவதோ எமக்கு இடையூறானது.

நான் எனக்கு ஏதும் நன்மை இருக்குமெனில் மட்டுமே பிறருடன் பழகுவேன். இன்றைய அன்றாட நடைமுறையில் பொருண்மியக் கல்வியின் கெட்டித்தனத்தில் பெற்ற 'லாபம் என்ன' என்ற 'விழுமிய மனப்பாங்கை' விழுங்கிக் கொண்டதன் வியாதியில் நம்மில் சிலர் பீடிக்கப்பட்டுள்ளனர். நம்மை நாமே விடுவிப்பதன் மூலமே அயலாரிலும் மாண்புறு மனிதர் எம்மத்தியில் வாழ்கின்றனர் என்ற மனிதப் பண்புடன் நேசிக்கப் பழகலாம். நண்பர்களுடன் பழகும் போதே 'லாபம் எனக்கென்ன?' என்று பழகும் வியாபாரப் புத்தி சமூகத்தில் இன்று பெருகிவிட்டது.

வியாபாரப் புத்தி என்பது சாமானிய மானுடரையும் பிடித்தாட்டுவதன் மூலம் மக்கள் காசிந்றி செய்யக் கூடிய சாதாரண பெறுமானங்களையும் இழந்துள்ளதை நம் அன்றாட வாழ்வில் காணக்கூடியதாயுள்ளது.

சிரித்தல், முகத்தை இனிமையாகக் காட்டல், பிறருக்கு துன்பம் ஏற்படும் போது உள்ளத்தால் வருந்துதல். பிறரது வருத்தம் பற்றி உரையாடல், பிழை எனக் கருதினால் அதனை வெளிப்படுத்தல், சரியெனக் கண்டால் ஏற்றுக் கொள்ளுதல், நல்ல செய்கைகளைப் பாராட்டல், தீய செயல்களைக் கண்டித்தல், போலிப் பரவசம் காட்டாமை, போலிப் புகழாரம் சூட்டாமை, நல்ல பகிடிக்குச் சிரித்தல், தேவையற்ற பகிடிக்குச் சிரிக்காதிருத்தல், அநியாயம் செய்பவரைக் கண்டு கோபம் கொள்ளல், தீயவரோடு சேர்வோரைக் கண்டு வெறுப்புக் கொள்ளல் போன்ற மானுடப் பெறுமானங்கள் என்பவற்றை வெளிப்படுத்துதற்கு பொருண்மியச்

செலவு எதுவும் தேவைப்படாது. இரக்கம், கருணை, அன்பு, காதல், கோபம், வீரம், துணிவு, நம்பிக்கை இவை மனிதரது பண்பாட்டுப் பெறுமானங்கள். இப் பெறுமானங்களைக் கைவிட்டு அல்லது காசுக்கு விலை பேசி விட்டுக் கொடுத்து அல்லது விற்றுத் தொலைத்துவிட்டு வெறுங்கை மனிதர்களாக கழிவிரக்கப்படும் நிர்க்கதியிலிருந்து நாம் விடுபட வேண்டாமா? அல்லது எம்மையும் எமது மனித உணர்வுகளையும் காசுக்கு விலை போகும் வியாபாரப் பண்டங்களாக்குவதற்கு எம்மையே நாம் அனுமதிப்பதா?

நான் இன்று யாரைப் பார்த்துச் சிரித்தேன். யாரைப் பார்த்து அனுதாபப்பட்டேன். யாருக்கு மரியாதை வழங்கினேன். யாரிடம் வெறுப்பைக் காண்பித்தேன். யாருக்காக எனது உழைப்பைத் தாரை வார்த்தேன் என்ற பல கேள்விகளை எழுப்பினால் நான் மானுடர் பக்கம் நின்றேனா மானுடருக்கு எதிரான பக்கம் நிற்கிறேனா எனத் தீர்மானித்தல் சுலபம்.

மானுடத்திற்கு எதிரானவர்களுக்காக- காசு பொருள் புகழுக்காக உயிரை விடுதல் சுலபம். மக்கள்- சாதாரண மனிசர் நலம் வேண்டி சிறு நகத்தைத் தானும் இழத்தல் பெருமைக்குரியது. எம்முடைய இலக்கும் எம்முடைய நடத்தையும் சாமானியர்கள் சார்பானதாய் இருப்பதற்கு நம்மைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளல் நலம். அதுவே நாம் எமது சமூகத்துக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் செய்யும் கைமாறாகும். எமது நன்றியறிதலாகும்.

ஏதோ இருக்கிறம் என்றில்லாமல் இவ்வாறு இதற்காக இயங்குகின்றோம் என்பதே எமக்கெல்லாம் இன்பம் விளைப்பதாகும்

எனது செயற்பாடு பிரம்மாண்டமானதாக இருக்க வேண்டும். உடனடி மாற்றத்தைப் பாரிய அளவில் ஏற்படுத்துவதாக அமைய வேண்டும் எனச் சிறுபிள்ளைத்தனமாக நாம் சிந்தித்துச் செயலில் நம்பிக்கையிழத்தலைத் தவிர்த்தல் பயன்தரும்.

வானம் ஏறி வைகுண்டம் போவதைப் பற்றிப் பிரமிப்புக் கொள்வதில் பயன் இல்லை. கூரை ஏறிக் கோழி பிடிக்க முடியுமா என்பதில் கவனஞ் செலுத்துதல் பிரயோசனமானது.

என்னைச் சூழ்ந்துள்ள நண்பர், எனது உறவினர், அயலவர் என மக்கள் மத்தியில் இருவேறு உலகக் கண்ணோட்டங்கள் உள்ளன. இதில் மக்கள் சார்பான கண்ணோட்டம் ஒன்று. மற்றது மக்கள் நலன் கருதாத அதிகார வர்க்க நலன் சார்பானது.

மக்கள் சார்பான கண்ணோட்டம் உள்ளோரை அடையாளம் காணுதல், அவர்களுடன் அளவளாவுதல், அவர்களுடன் உறவு பூணுதல்

என்பதுவே மக்கள் ஊழியனின் பணியாகும். அதிகார வர்க்க நலன் உடையாரோடு போராடுதல் தவிர்க்கவியலாதது. மக்களின் சிறிய சிறிய நலன்களைப் பெறுவதற்கும் போராடுதலே ஒரே வழியாகும்.

அதிகார வர்க்கச் சக்திகளுடன் சமரசம் சாத்தியமல்ல. போராட்டம் தவிர்க்கவியலா நியதி.

மக்கள் சக்தியைக் கட்டியெழுப்பதலில் விட்டுக்கொடுக்காத-சளைக்காத முயற்சி நம் அன்றாட அலுவல்களில் இணைக்கப்படுவதே இயக்கத்துக்கான முன் நிபந்தனையாகும்.

உலக ரீதியாகச் சிந்திப்பதே நம் உள்ளத்தை வலுப்படுத்தும். எமது உள்ளூர் நிலைமைகளுக்கேற்பச் செயற்படுவதே எமது உடலைத் திடப்படுத்தும், உருக்கொத்த உறுதியுடன் முன் செல்ல வழிபிறக்கும். புதிய வார்ப்புகளாக உருமாற்றம் பெறமுடியும். கொம்யூனிஸ்ட் என்பவர் ஆயுள் உறுப்பினர் அல்ல. காசைக் கொடுத்து வாங்கும் ஆயுள் முழுதும் வர்க்க விடுதலைக்கான அங்கத்துவத்தைக் கோரல் முடியாது.

எமது அன்றாட அலுவல்களில் எமது சளைக்காத மக்கள் சார்பு நடத்தையின் மூலம் தினந்தினம் நாம் புடம் போடப்படுகின்றோம். அன்றாடம் புதுப்பிக்கப்படுகின்றோம். அதன் மூலமே எமது உறுப்புரிமையை கௌரவப்படுத்தலாம்.

ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு கணமும் மக்கள் சக்தியை வளப்படுத்தும் வர்க்க முத்திரை எம்மீது பதிக்கப்படுகிறதா என்பதை நாம் பரீட்சித்துப் பார்ப்பதே எம்மீது நாம் கொள்ளும் உயர் கௌரவம் ஆகும். நன்றி.

மறுமடலில் சிந்திப்போம்.

புதிய பூமி ஒக்ரோபர் 2008

யொதுமையறப் பண்பு

அன்புள்ள தோழருக்கு,

இயக்கம் என்பதே எங்கள் இதயகருதி, மூளையின் மூச்சு என்பதைக் கடந்த முறை சிந்தித்தோம். சுமையாக வாழ்ந்து சுகமாக மறைவது சுலபம். ஏதோ இருந்தம் என்று இலேசாக இறப்பது இலகு. ஆன்மீகவாதிகளின் மோட்சம் எனும் புனைவு மாக்கீயவாதிகளுக்கு இருக்காது. ஆன்மீக மோட்சம் போல மாக்கீய மோட்சம் என்பது நிலமானிய மனப் பிரமை.

மாக்கீயர்களின் இருப்பே இயக்கமாகிறது. மாக்கீயர் ஒருவர் நான் தூய்மையான மாக்கீயன் என்று தன்னைத் தனிமைப்படுத்திக் கொள்ளமுடியாது. தான் அப்பழுக்கற்றவன், தவறே இழைக்காதவன் என்று தனக்குத் தானே தந்திருப்பதி கொள்வது பொருந்தாது. நான் மட்டுமே நல்ல மாக்ஸிஸ்டாக வாழ்ந்தேன் என்பது மாக்கீய மனப்பாங்காகாது. நானும் என்னைச் சூழவும் எத்தனை மாக்ஸீயர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்பதே என்னிடம் நான் கேட்க வேண்டிய கேள்வி.

நான் மட்டும் போதிமரத்துப் புத்தன் போலவோ, இயேசுபிரான் போன்றோ மாக்கீயப் போதகர் என மதிப்பிடல் மீளவும் தனிமனிதச் சகதிக்குள் என்னை அமிழ்த்திவிடும்.

நான் என்னைச் சூழ்வொரு சமூகமும் மாக்ஸியச் சிந்தனையில் தம்மை அன்றாடம் புடம் போடுவதும் செயற்படுவதும் தவறுகள் ஏற்படுவதும் தவறுகளைத் திருத்துவதும் மாற்றத்தை மட்டுமே நேசிப்பதும் மாக்ஸியர்களின் இயக்க மூச்சாகும்.

மாக்ஸீயர் ஒருவர் பொதுமை அறத்தில் தன்னை ஆழப்படுத்தும் போது அதற்கு எல்லைகளே கிடையாது. தோண்டத் தோண்ட ஊறும் மணற்கேணி போல் எம்மைச் சூழவும் வாழும் மக்கள் ஒவ்வொருவருடனும் பழகப் பழகப் புதுப்புது விடயங்கள் அவர்களிடம் கற்கும் மனப்பக்குவம் வருதல் இயல்பு. மக்களின் அறிவு மாக்ஸீய விஞ்ஞானமாக மலரும் போது அவர்களிடமிருந்து மகிழுதல் இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு உரமாகும்.

நாம் வாழும் உலகு நிலமானிய எச்சசொச்சங்களுடனும் முதலாளிய சுரண்டல் ஆதிக்கப் போக்குடனும் ஏகாதிபத்திய ஒடுக்கலின் இரத்தச் சுவையுடனும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவை எம்மை எப்போதும்

தொற்றிக் கொள்ளும் அபாயம் உண்டு. இவற்றில் நாம் மூழ்கடிக்கப்பட்டு மூச்சுத் திணறலாம். எம்மை நாமே இப்பொழுது இக்கணத்தில் தற்காத்துக் கொள்வதும் தக்கபடி எமது இருப்பை இயக்கமாக்கி எமது எல்லைகளை விரிவாக்கி இறக்கை கட்டிப் பரந்த உலகில் பறப்பதும் எமது அன்றாட வாழ்வாக வேண்டும்.

ஆதிக்க சமூகத்தில் எங்களைச் சுற்றிப் பல பாவங்கள் சூழ்ந்துள்ளன. அந்தப் பாவங்களிலிருந்து எம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளப் பழகுதல் தேவை.

சத்தங்களிலிருந்து விமோசனம் பெறவேண்டும். ஆதிக்க சத்தங்கள் எங்கள் காதுகளைச் செவிடாக்கி கண்களைக் குருடாக்கும் கொடூரம் எங்களை மீறி நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

வானொலி, தொலைக்காட்சி, கைத்தொலைபேசி, வாகனம், துப்பாக்கி போன்ற பல ஆதிக்க வல்லுறுகளின் சத்தங்களிலிருந்து விலகத் தெரிய வேண்டும். சத்த விமோசனம் மாக்ஸீயர்களின் இயக்கத்துக்கான முன் நிபந்தனையாகும். ஏனெனில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் ஓலங்கள் எமக்குக் கேட்காமல் எமது செவிப்பறைகளை அவை முடமாக்குகின்றன.

மக்களின் மொழி மெளனம். மெளன மொழியை எமக்கு அடையாளம் காண முடிகிறதா? மெளன மொழியினை நாம் அங்கீகரிக்கின்றோமா? மெளன மொழிக்கு நாம் மதிப்பளிக்கின்றோமா? இவை எமது செயல் விரிவு பெறச் சிந்திக்க வேண்டியன. மெளன விலங்கை மாக்ஸீயச் சம்மட்டி கொண்டு மோத வேண்டிய மூர்க்கம் எமக்கு வேண்டும். மக்கள் மத்தியில் மெளன மாய வலை விரிக்கப்பட்டிருப்பதை அறியாத விதமாகச் சத்தங்கள் மேலோங்கி விட்டன. சன்னதங்கள் பெருகிவிட்டன.

மக்களின் மெளனப் பண்பாட்டைத் தகர்த்துப் புதிய பண்பாட்டை நோக்கிப் பயணிக்க நாம் தயாராக வேண்டும்.

மாக்ஸீயர்கள் கருத்தாடும் களங்களுக்கு எல்லைகள் கிடையாது. மக்கள் வாழுமிடமெல்லாம் எங்கள் களங்களே!

பெரியதொரு கூட்டத்தில், மிகப் பிரமாண்டமான ஊர்வலத்தில், ஆயுத அணிவகுப்பில்தான் மாக்ஸீயர்களின் செயற்பாட்டுக்கான களங்கள் திறக்கப்படுகின்றன என்பது வெறும் மயக்கப் பிதற்றல். உச்சக்கட்டப் போராட்டத்துக்கு முதலில் மாக்ஸீயர்களின் அன்றாட அலுவல்களில் நாம் அரங்காடத் தெரிதல் வேண்டும். அன்றாட அரங்காடல், கருத்தாடல் என்பவற்றில் ஈடுபடுவதென்பது முடிவற்றவை. வரையறைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவை. மக்கள் உள்ள இடமெல்லாம் மாக்ஸீயர்களின் களங்களே.

வீடு அரங்காகும், வெளி அரங்காகும், வீதி அரங்காகும், படுக்கை அரங்காகும், சாப்பாடு அரங்காகும், பயணம் அரங்காகும், தொழில் அரங்காகும், ஓட்டோ அரங்காகும் என்று உலகமே எங்கள் ஆடல் அரங்காகும். கருத்தாடும் களமாகும். இவ்விடங்களில் எல்லாம் நாம் மௌன முனிவர்களாக எம்மை நாமே மூடி வைத்துக்கொள்ளல் பொருந்தாது. கதவடைப்பு வாதம் என்று மாக்ஸீய விஞ்ஞானம் இதற்கு விளக்கம் தரும்.

அறியாமையில் வாழும் மனிதர்கள் மௌனமாக இருப்பது புரிந்து கொள்ளக் கூடியது. மாக்ஸீய ஞானத்தை வாய்க்கப் பெற்றவர்களாக உள்ள மக்களின் தோழர்கள் மௌனவிரதம் அனுட்டிப்பது அர்த்தமற்றது. எமக்குத் தெரிந்த உலக மெய்ஞ்ஞானத்தை உழைப்பாளருக்குப் புரியும்படி அவர்களது மௌன ஓலத்தை உணர்ந்து அவர்களைச் சென்றடையச் செய்வது எமது கடனாகும். “இந்த மனிசன் நல்ல கொம்பூனில்ற். ஒருவருக்கும் பாவம் நினைச்சறியாது. மிதிச்ச புல்லுச் சாகாத மனிசன். அக்கம் பக்கத்திலை வாழ்ந்ததே தெரியாமல் இருந்த மனிசன்” என்பதை நற்சான்றிதழாக நாம் கொள்ள முடியாது. ஆதிக்க சமூகத்தில் மாக்ஸீஸ்ட் ஒருவர் அமைதியாக இருக்க முடியாது. அநியாயம் நடக்கும் போது கோபம் கொள்ளாமலோ, அறியாமைக்கெதிராக கிளர்ச்சி செய்யாமலோ, ஆதிக்க அசிங்கங்களைக் கண்டு வெறுப்புக் காட்டாமலோ எல்லோருக்கும் நல்ல பரம பிதாவாக இருத்தல் இயலாது. கேள்வி, மீண்டும் கேள்வி, மீண்டும் மீண்டும் கேள்வி... பதில் கிடைக்கும் வரை என ஓயாது உறங்காது இயங்கிக் கொண்டிருத்தல் தவிர்க்கவியலாதது. நல்லவராக நடுநிலையாளராக வர்க்க ரீதியாகப் பிளவுண்ட சமூகத்தில் இயங்குதல் சாத்தியமற்றது. முரண்பாடுகளை இனங் காண்பதும் அவற்றினிடையே மோதலை உண்டாக்குவதும் சரியெனில் ஏற்றுக் கொள்வது பிழையெனில் திருத்திக் கொள்வதும் பொதுமையறம் பேணும் பொதுமை வாதிகளின் பண்பாகும். ‘எனக்கு ஒரு பொது வேலையும் தரப்படவில்லை. ஏதேனும் வேலை தந்தால் செய்வேன்’ என்று எந்தத் தோழரும் கதைப்பாரானால் அது கூலி மனப்பாங்காகும். தோழமை என்பது கூலி மனப்பாங்கில் கட்டப்பட்டதல்ல. நானே வேலையைத் தொடங்குவனாக இருக்க வேண்டும். நானே வேலையைச் செய்வனாக இருக்க வேண்டும். அவ்வேலை ஏனையவர்களுக்கு நன்மையளிக்க வேண்டும். சமூகத்துக்குப் பயன் விளைக்க வேண்டும். ‘ஓடிஓடி உழைக்கணும், ஊருக்கெல்லாம் கொடுக்கணும்’ என்று கேட்பது நியாயமானதுதான். ஏனெனில் நாம் இன்று உழைப்பது எவனோ ஒரு சுரண்டல்காரனிடம் சென்று சேர்ந்து அவனது தனிச் சொத்தாகிறது. உண்மை என்னவெனில் நாம் ஒவ்வொருவரும் எல்லோருக்குமாக உழைக்கின்றோம். எல்லோரும் எம் ஒவ்வொருவருக்காகவும் உழைக்கின்றனர். இதுவே பொதுமையறப்

பண்பாடாகும். பொதுமையறப் பண்புக் கூறுகள் எவை எனத் தேடுதலே எமது சமூகப் பண்பாகும்.

தோழர்களே, மொத்தமாகப் பார்க்கப் போனால் மனச்சாட்சி, இதயமுள்ளவன் என்ற வாய்ப்பந்தல் யாவும் வர்க்கச் சாராம்சமுடையவை. ஆதிக்க வர்க்கம் தனக்குரிய மனச்சாட்சியையும் தனக்குரிய இதயத்தையும் வெளிப்படுத்தும். மனம், இதயம் என்ற போலிப் பரவசத்துக்கப்பால் மூளையும் இரு கரங்களையுங்கொண்ட உழைப்பு என்பதே நிதர்சனமானது. மூளையின் வெளிப்பாடுகளே மனச்சாட்சியும் இதயபூர்வமானதும் என்பவை. மூளைவிடும் வர்க்க மூச்சே சகலவற்றுக்கும் சாராம்சம். வர்க்கத்துக்கப்பால் மனிதர் உலவுதல் இயலாது. வர்க்க குணாம்சத்திலிருந்து யாரும் விட்டு விலக முடியாது. மக்களின் மௌனச் சிறையை உடைக்க மக்களை மீட்கச் செயற்படலே மாக்ஸிஸ்டின் முதற் கடமையாகும். அதற்கப்பால் மக்களே சிந்திப்பர். மக்களே செயற்படுவர். அப்போது மாக்ஸிஸ்டுகளின் பணி இலகுவாகிவிடும். அதுவரை கடின முயற்சி, விட்டுக் கொடுக்காத வேலை என்பனவற்றில் நாம் ஒன்றிக்க வேண்டும்.

மறுமடலில் சிந்திப்போம்

-புதிய பூமி - நவம்பர்-டிசம்பர் 2008

வெகுஜன வேலை

அன்புள்ள தோழருக்கு,

மக்கள் மௌனப் பண்பாடு கலைய மாக்ஸீய சம்மட்டியைத் தூக்குவது பற்றி கடந்த முறை கலந்தோம்.

மாக்ஸீய ஊழியம் புரிவோர் தம்மைச் சூழவுள்ள பழைமைவாத, உலக மயச் சகதிக்குள் சிக்கியுள்ளனர்.

இவற்றிலிருந்து விடுபட்டவாறே வெகுஜன வேலையில் ஈடுபட வேண்டியோராவர். வெகுஜன வேலை என்பது மக்கள் மத்தியில் வாழ்வது, மக்களுடன் பழகுவது, மக்களின் நெருக்கடிகளில் உதவுவது, மக்களின் துன்பங்களைப் பகிர்வது, மக்களின் சாதனைகளைக் கண்டு பாராட்டுவது, மக்களின் கல்வி விருத்திக்குப் பணி புரிவது, படிப்பது, எழுதுவது, பிரசுரிப்பது, நூல்களை விநியோகிப்பது, கூடிப் படிப்பது, மக்கள் பண்பாட்டுத் தரமுயர கலை- இலக்கியப் பங்களிப்புக்களை வழங்குவது, பழைமைவாதச் சடங்குகளை நிராகரிப்பது, நச்சிலக்கியங்களை விமர்சித்து எதிர்ப்பது, உலகமயமாதல் மனநோயிலிருந்து மீள்விப்பது, தனிச் சொத்துடைமைப் பேராசையிலிருந்து விடுவிப்பது, நுகர்வுப் பண்பாட்டு அவஸ்தையிலிருந்து பாதுகாப்பது, உள உடல் ஆரோக்கிய மேம்பாட்டுக்கான விளையாட்டுக்களை ஊக்குவிப்பது. தனிமனித ஆளுமை விருத்தியை மேம்படுத்துவது, கூட்டுச் செயற்பாட்டுக்கான வழிமுறைகளைத் தேடுவது, திட்டமிட்ட முறையில் செயற்படுத்துவது, வரலாறு, அரசியல், விஞ்ஞானம் போன்ற சகல அறிவியல் விடயங்களைப் படிப்பது, படித்தவை பற்றி பேசுவது, அவற்றை சமகாலத்துக்குப் பொருந்துமாறு பிரயோகிப்பது, தாய் மொழியையும் ஏனைய பிற அயல் மொழிகளையும் கற்பது, அயலவர் பற்றி அறிவது, அவர்களிடமிருந்து கற்பது, கற்றவற்றைப் பகிர்வது, பயன்படுத்துவது, உழைப்பில் ஒன்றுபட்டு ஈடுபடுவது, உழைப்பாளரை மதிப்பது, போற்றுவது, கௌரவப்படுத்துவது, நோயாளர்களுக்கு உதவுவது, வயோதிபருக்கு முதலிடம் கொடுப்பது என அன்றாட வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்து மக்களுடன் மகிழ்வாயிருப்பது என்பதேயாகும்.

மாக்ஸீய ஊழியர் என்பவர் மக்களுக்கான பணி ஆற்றுகையின் போது அவர் மகாத்மா போல சகலமும் நானே என்ற மனப்போக்குக்கு

உள்ளாவதோ, மற்றவர்களின் ஏற்றிப் போற்றலுக்காளாகித் தன்னை மாய்த்து மாழுவதோ மாக்ஸீய ஊழியனுக்கு இருக்கக்கூடாதன. பொது வேலை செய்யும் பண்புடையவர் என்பதை கண்ணுற்றே அவரின் தலையில் எண்ணெய் தேய்த்து ஏமாற்றி விடும் பக்குவமுடைய சுயநல விஷமிகளிடமிருந்து தற்காத்துக் கொள்வதும் மாக்ஸீயரின் அவதானிப்புக்குரியது.

“மக்கள் என்போர் இயல்பாகச் சுயநலமிகள், விஷமிகள், மக்களுக்காக வேலை செய்வதில் பயனெதுவுமில்லை’ என்ற மனப்பாங்கில் மக்கள் மத்தியில் வேலை செய்வதைத் தவிர்த்துத் தப்பிக்கொள்வது என்பது அது மேதாவித் தனமே தவிர மாக்ஸீயருடைய மனப்பாங்காகாது.

மக்கள், மக்கள், மக்கள் மட்டுமே வரலாற்றின் உந்து சக்தி என்பது வெறும் வெற்றுச் சுலோகமல்ல. மக்கள் மத்தியிலான வேலை, வேலை, வேலை இதுவே மாக்ஸீஸ்ட் ஒருவரின் மறுக்கவொண்ணாப் பணியாகும்.

மக்களை வெறுத்து, மக்களிடமிருந்து ஒதுங்கி, மக்களுக்கு மேலால் சிந்திப்பதும் செயற்படுவதும் மக்களுக்கு மகானாக காட்சியளிக்க முயற்சிப்பதும் மாக்ஸீஸ்டின் மாண்பாகாது.

மக்களை விடுவிக்க வந்த இரட்சகர் போன்று பாவனை பண்ணுவதும் மக்களிடமிருந்து அதற்கான கௌரவத்தை எதிர்பார்ப்பதும் மத்திய தர வர்க்க சுபாவமாகும்.

பாட்டாளி வர்க்க சிந்தனையில் புடம் போடப்படும் மாக்ஸீஸ்ட் இத்தகு மயக்கங்களிலிருந்து தன்னை மீட்டவராவார்.

‘காலம் இன்னும் கனியவில்லை. கனியும் போது காரியமாற்றலாம்’ என பேசா மடந்தையராய் ‘தானுண்டு தன் குடும்பமுண்டு’ என்று சாமானியர்களின் நுகர்வியத்தில் நுழைவிடம் தேடி முடங்குவது மாக்ஸீயமாகாது.

மாக்ஸீயத்தின் கடமை வரலாற்றை உந்தித் தள்ள முயற்சிப்பதேயாகும். மதவாதியின் போதனை போல் மாக்ஸீயப் போதனையாளராகி மக்கள் மத்தியிலிருந்து மறைந்து வாழ்வதற்கான மார்க்கமாக மாக்ஸீய அணுகுமுறை என்பது இன்னும் இறுகிவிடவில்லை. துன்பம், விரக்தி, அழிவு, அநியாயம் என்பன அதிகரித்திருக்கும் போது அதன் பின்னால் அடியளித்து வணங்கும் பக்தர்கள் போல் அமைதியாய் வாழ மாக்ஸீஸருக்கு முடியாது.

தனிச் சொத்துடைமை மனநோயில் பாதிக்கப்பட்டிருப்போருக்கு பொதுவுடைமைச் செயற்பாட்டாளனின் செயல்கள் பைத்தியக்காரத்தனமானதுதான். பொதுப்பணி செய்யும் பெண்கள் ஆண் ஆதிக்க சமூகத்தின்

கண்களில் பொது மகளிர் போல் காழகக் கண்கொண்டு கணிப்பது சுயநல மேலாண்மைக் குணம்சமாகும்.

மாக்ஸிஸ்டைத் தேடி வேலை வருவதில்லை. எங்கிருந்தோ எவராலோ மக்கள் மத்தியிலான வேலையெது, எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்ற உத்தரவுகள் கிடைப்பதில்லை. மாக்ஸிஸ்ட் ஒருவர் தானே வேலையைக் கண்டுகொள்ள வேண்டும். வேலையை உருவாக்க வேண்டும். மக்கள் மத்தியில் மகாராஜா போல் குதிரையில் உலாவராமல் காலாற நடந்தால் வேலையெது, எப்படிச் செய்வது என்பதில் சிரமமிருக்க முடியாது.

தற்போதைய சூழலில், வெகுஜன வேலை என்பது பெரிய கூட்டம் கூட்டுவதோ, ஊர்வலம் நடத்துவதோ, ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதோ, பாராளுமன்றத் திருவிழாக்களில் கோசம் போடுவதோ, வீராவேச வசனங்களைப் பத்திரிகையில், வானொலியில், தொலைக்காட்சியில் முழங்குவதோ அல்ல. பகிரங்கமாக பலரும் பேசும்படி வாய் பேச்சு வீரராய் வலம் வருவதல்ல. இவை முதலாளிய விளம்பர ஆட்சியாளரின் வாய்ச் சவடால் அரசியல். இவற்றில் மயங்க வேண்டிய தேவை மாக்ஸிஸ்டுக்குக் கிடையாது.

அமைதியாய், பொறுமையாய், மக்களின் தேவையிலிருந்து மக்கள் மத்தியில் நீரினுள் வாழும் மீன் போல ஒவ்வொருவராய் அணுகி, அவர்களின் அவசியங்களைத் தெரிந்து அவர்களைச் செயற்படத் தூண்டுவதே வெகுஜன வேலையின் ஆரம்பமாகும். மறுபக்கத்தில் இத்தகைய அமைதியும், பொறுமையுமிழந்து ஆயுதங்களில் அபார நம்பிக்கை வைத்து அநியாயங்களை அகற்ற வங்கிக் கொள்ளையிடுவதோ, துரோகிகளைத் தொலைப்பதோ, தனிமனித பயங்கரவாத சாகசங்களில் மிதப்பதோ வெகுஜன வேலையின் மாற்றாகாது. இவை மத்திய தர வர்க்கத்தின் குட்டி முதலாளிய பழிவாங்கும் மனத்துடிப்பின் அவசரக் கோளாறாகும். 'ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு' என்பது நாட்டார் அனுபவச் சான்றாகும்.

மக்கள் செய்ய வேண்டியவற்றை மக்களுக்காக தானே செய்து தனிமனித அதீதத்தை வெளிப்படுத்துவது பயனற்றது.

கூடியுழைப்பது, கூடிச் செயற்படுவது மட்டுமே மக்களை விழிப்படையச் செய்யும்.

ஆளுவோர் எவராயினும் அவரின் பின்னால் அவ்வப்போது அணி வகுத்து ஆராதிப்பதும், அச்சத்தால் சந்தர்ப்பவாதச் சுகதிக்குள் சல்லாபம் புரிந்து சமரசம் செய்வதும் ஒன்றுக்குப் பயந்து இன்னொன்றுக்குள் அடைக்கலந் தேடுவதும், அந்த இன்னொன்றுக்கும் பயந்து மற்றொன்றுக்குள் மண்டியிடுவதும் மாக்ஸீயப் போராளிகளின் செயலாகாது.

‘பூரண பொருள் முதல்வாதி அச்சமற்றவன்’ - என்பது அமைதியான காலத்தில் பாடும் தேவாரமல்ல. அட்டுழியந் தலைவிரித்தாடும் பூமியில் விடுதலையை நேசிக்கும் போராளியின் நெஞ்சில் கேட்கும் இதயத் துடிப்பாகும்.

மக்கள் இணைந்து பணியாற்றும் பொது அமைப்பு என்னும் ஸ்தாபனம் என்பது பிரமுகர்களை உருவாக்கும் தொழிற்சாலை அல்ல. சமூக மாற்றம், சமூக நீதி என்பது அலுத்துப் போய்ச் சொல்லும் அரகரமகாதேவாவோ நமப்பார்பதி பதியோ அல்லது பின் தங்கிய சமூக உறுப்பினர்களின் நிவாரணப் பணிமனையல்ல. பலவீனர்கள் கூடி விளையாடும் விளையாட்டுத் திடலல்ல. சோம்பேறிகள் கூடிக் கட்டிய ஆண்டிகள் மடமல்ல, விளம்பர வியாபாரம் செய்யும் தனியார் கொம்பனியல்ல, உதவிகள் பெற்றுப் பதவி கொள்ளும் என்.ஜி.ஓ. காரியாலயங்கள் அல்ல, உத்தியோகத்தில் ஆற அமர இருந்து அலுப்படிக்கும் அரச சேவகமுமல்ல.

அன்புள்ள தோழரே,

அறுபது தேங்காயை எழுபது பேர் அமுது அமுது சுமந்தது போலன்றி பகிர்ந்து சுமந்து ஆடிப் பாடி ஆனந்தமாய் அனைவரும் ஒன்றாய் கூடி மகிழும் காலம் நெருங்கி வருவது கண்டும் கண்ணயர்ந்து கொள்வது சரியாமோ?

மறுமடலில் சிந்திப்போம்

புதிய பூமி, ஜனவரி-பெப்ரவரி 2009

யொது அமைப்பின் பண்பும் பயனும்

அன்புள்ள தோழருக்கு தோழமையுடன் செண்பகன் எழுதும் மடல்

கடந்த மடல்களில் இயங்குதல், உண்மையைக் காண்பது; பொதுமையறப் பண்பு நன்மை தருவது; மௌனப் பண்பாட்டைக் களையும் வெகுஜன வேலை, மகிழ்வூட்டுவது என்பவற்றைக் கவந்து உறவாடினோம்.

இப் பெறுமானங்களை உய்த்துணருவதற்கும் உருப்படியான உண்மைகளைத் தெளிவதற்கும் தனி நபராகத் தனித்து இயங்குதல் உதவாது. நன்மை வளருவதற்குப் பதிலாக இறுமாப்பு ஓங்கும். மகிழ்ச்சி பாழாகி வெற்றுப் புகழ்ச்சி எக்காளமிடும்.

கூட்டு வாழ்வு, கூட்டு வேலை, கூடிப்படிப்பு. கூட்டு உழைப்பு, திட்டமிட்ட முன்னெடுப்பு என்பன மனிதரை உயர்த்தும். மனிதரைத் தனியன்களாகச் சிதைத்தமை முதலாளியம் செய்த சதி. அன்பு, காதல், கருணை, இரக்கம், தியாகம், அர்ப்பணிப்பு ஆகிய பல உயர்ந்த மனிதப் பெறுமானங்களை தனிமனிதர், குடும்பம், உறவினர் என்போரிடம் மட்டும் சிறைப்படுத்தியது வர்க்கபேதம் செய்த சதியின் விளைவாக முதலாளியம் அதன் முழுப் பயன்களையும் அறுவடை செய்கின்றது.

அகமும் புறமும், வீடும் வெளியும், காதலும் வீரமும் எனப் பிரித்து மானுட விழுமியங்களை வேலியடைத்துச் சிறைப்படுத்திய அவலம் ஆதிக்க சமுதாயச் சூழ்ச்சியின் வெளிப்பாடு. அன்பு அகத்துக்குரியது, காதல் பாசம், உறவு குடும்பத்துக்குரியன. பண்பும் வீரமும் புறத்துக்குரியன. அச்சம், மடம், நாணம், கற்பு, அழுகை பெண்ணுக்குரியன. வீரம், விவேகம், கோபம், துணிவு ஆணுக்குரியன. என்ன அநியாயம்! யார் செய்த கொடுமை! வரலாற்றை எழுதியோரும் கலை, இலக்கிய உரைகாரரும் மதப் பிரசங்கிகளும் பேரரசுகளின் ஆதிக்க நிலைகளை வலுப்படுத்திச் செய்த சில்லறைச் சில்மியங்கள் இவை. அகத்தைச் சிறைப்படுத்தினால் புறத்தில் அணுவும் அசையாது. ஆளை அவரளவில் அமசடக்கி ஆக்கினால் அவரவர் தம்பாட்டில் தானுண்டு, தன் வேலையுண்டு என்று 'நல்ல மனிதராக' ஒதுங்கிவாழும் சுபாவம் பெற்றவராவர்.

மத ஆலயங்களும், மத நிறுவனங்களும் மொழி மூல

அமைப்புகளும், கொலனிய அரசியல் அமைப்புகளும் எனப் பொதுமக்கள் பங்குபெறும் இடங்கள் பொய்மை, ஏமாற்று, ஆதிக்கம் ஆகியவற்றின் உறைவிடங்களாகவும் கள்வர் குகைகளாகவும் சீரழிந்தும் கூட அவை நிலைபெற்று நிற்பதற்குக் காரணம்; மக்கள் தனியன்களாக உடைக்கப்பட்டு விரக்தி, வேதனை, துன்பம், தோல்வி, நோய் என்பவற்றின் ஊற்றுக்களாக, உருமாற்றப்பட்ட வரலாற்றுச் சதியேயாகும். ஆதிக்க வரலாற்றுச் சகதியில் மூச்சுத் திணறியுள்ள மக்கள் ஒன்றுபடுவதன் மூலம் மட்டுமே விலவரூபம் பெறமுடியும். மக்கள் ஒன்றுபடுவதற்கு மதமோ, மொழியோ, முதலாளியமோ வழிகாட்ட இயலாதன. அவை எமக்கு மத வெறியையும் மொழித் திமிரையும் அரசியல் அயோக்கியத்தையும் விதைத்து மீளமுடியா நவீனரக ஆயுத விற்பனையின் நுகர்வில் அள்ளுண்டு யுத்தப் பிரியர்களானதே மிச்சம். ஆதிக்க கருத்தியல் தளங்களிலிருந்து விட்டு விடுதலையாவதே எமக்குள்ள முதற் தெரிவாகும். அடுத்த கட்டமே ஆருடன் சேருவது, எதற்காகச் சேருவது, எதைச் செய்வது என்ற தேடலைத் தூண்டி எமக்குள்ளே தெளிவைத் தரும்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் சமூக நீதிக்காகச் சமூகத்தை மாற்ற முனையும் மாக்ஸீயம் எங்கள் பார்வைக்குப் படுகிறது. மாக்ஸீய ஸ்தாபனம் ஒளி விளக்காகிறது. மாக்ஸீய கட்சிகளும் மாக்ஸீய வெகுஜன ஸ்தாபனங்களும் மக்கள் பங்கு பெறும் மக்களின் பொது உடைமைகளாகி மக்கள் கட்சிகளாகவும் மக்கள் வெகுஜன ஸ்தாபனங்களாகவும் பரிணமிக்கின்றன. அப்போது நான், எனது மனைவி, எனது பிள்ளை, எனது உறவினர் என்ற எனது, எனது, நான், நான் என்ற மாயவிலங்குகள் வீழ்ந்து நொறுங்குகின்றன. நாம், எமது என்ற புதுமைப் பொழிவு எங்கள் உள்ளத்தில் ஊற்றெடுக்கின்றன. அப்போதுதான் மக்கள் மந்திர சக்தி வாய்க்கப் பெற்றவர்களாகச் சமூக மாற்றச் சக்திகளாகி வல்லமை பெறுவர். பழைமைச் சமூகத்தின் பல்லாயிரமாண்டுப் பழைய சுகமைகளினுள்ளும் உலகமயமாதல் நுகர்வியச் சில்லுகளினுள்ளும் சிக்கியிருக்கும் நாம் சமூக மாற்றச் சக்திகளாக வலுப்பெறுவதற்குக் கட்சியின், வெகுஜன இயக்கத்தின் உறுப்பினராவது மட்டும் போதுமாகாது. பொது அமைப்பில் இயங்குவது, இயங்குவது, இயங்குவது மட்டுமே தெளிவைத் தரும். அதுவும் பொதுமையறப் பண்புடன் நடைமுறையில் செயலாற்றுவதே நன்மை விளக்கம் பெறும். மக்களுடன் இரண்டறக் கலப்பதே இன்பத்தைப் பெருக்கும். இதற்குக் குறுக்கு வழிகள் கிடையாது. மத்தியதர வர்க்கத்தின் அவசரத் தன்மையும் அத் தீவிர முனைப்பும் மீண்டும் எம்மை விரக்தியினுள்ளும் தோல்வியினுள்ளும் மூழ்கடித்துவிடும்.

பல்லாயிரமாண்டுகளாக விரக்தியிலும், தோல்வியிலும், துன்பத்திலும் துவண்டு போயுள்ள மக்கள் மத்தியில் பொது அமைப்புகளின் உறுப்பினர்கள் மேலும் மேலும் குறுக்கு வழிகள் தேடி ஓடுவதும்

குடும்பத்துக்குள் குவலயத்தைக் கண்டு குழிபறிப்பதும் பொதுமையறப் பண்பைக் கண்டு கொதிப்பதும் மாக்ஸீய ஊழியத்தின் விளைவல்ல. மத்தியதர வர்க்கக் குளறுபடிகளின் குவி மையமாகும். வரலாற்றில் தோல்வியில் துவளும் மக்களுக்குத் துணியையும், தன்னம்பிக்கையையும், வெற்றியையும், மகிழ்ச்சியையும் வழங்கும் அட்சயப் பாத்திரமாக மாக்ஸீய நிறுவனங்கள் மாறுவதை தவிர்த்து உயர்நெறி நிலவும் இன்ப இல்லங்களாக உருமாற வேண்டும். இவ்வாறு உருமாற வேண்டுமெனில் 'தோழமை' என்ற சொல்லின் அன்பை, காதலை, கருணையை, இரக்கத்தை, தெளிவை, துணியை, நம்பிக்கையை, போர்க்குணாம்சத்தைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். பொய்யாயினவெல்லாம் போயகல வேண்டும். பொதுமை அமைப்பில் தோழமை உறவைத் துளிர்க்கச் செய்து நீரற்ற வேண்டும். யதார்த்த நிலைமைகளைப் புரிந்து கொள்வதும் திறந்த மனதுடன் உரையாடல்களை மேற்கொள்வதும் உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவதைத் தவிர்த்து விருப்பு வெறுப்புகளை விவாதிப்பதும் கருத்து மாறுபாடுகளைப் பயமின்றி முன்வைப்பதும் தவறெனில் தயக்கமின்றித் திருத்துவதும் பிழையெனில் ஒப்புக்கொள்வதும் பொது அமைப்புகளின் உள்ளே சுதந்திரமாக முரண்படுவதும் கருத்து மோதல்களை உருவாக்கிப் போரிடுவதும் மக்களின் பொது அமைப்புகள் உயிர்ப்புடன் இருப்பதற்கும் இயங்குவதற்கும் வழி வகுக்கும்.

பொது அமைப்பில் இணைந்து இயங்குவது அதிகார அரியணையில் அமர்ந்திருப்பதற்கல்ல. ஊழியம் செய்து உய்தற் பொருட்டே. பொது மக்களை பொதுமையறத்தின் பக்கம் சாய்த்துப் பொதுமைப்படுத்தும் தூண்டியாகவே மக்கள் ஸ்தாபனம் செயற்படும்.

பொதுமைப்பக்கம் சாய்ப்பது என்பது ஆர்வத்தோடு அமைப்பில் இயங்க முனைவோரை மேய்வதோ அல்லது அவர்களை மேய்ப்பதோ ஆகாது.

பொது அமைப்பில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுவோரிடம் அவர்களின் ஆளுமையைச் சிதைக்கும் வகையில் உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையையும் அபகரிப்பதாகப் பொது அமைப்பு ஆகிவிடக் கூடாது. அவ்வாறு சிலுவை சுமப்பது தனி நபர்களுக்குரியதல்ல. சகலரும் ஒன்றுபட்டுச் சுமப்பதே ஸ்தாபனம் என்ற ஒன்றிணைவின் வெற்றியும் மகிழ்ச்சியுமாகும். தனிநபர் உற்சாக மிகுதியில் தனித்துச் சுமப்பது ஒற்றுமையின் அர்த்தத்தையே கேள்விக்குட்படுத்திவிடும். சுமைதாங்கியாக ஸ்தாபனம் இருக்கவேண்டுமே தவிர ஒருசில தனிநபர்களல்ல. இதன் அர்த்தம் தனி நபர்கள் தமது பொறுப்புக்களை விட்டுக் களருவதல்ல. மாறாக ஒன்றிணைந்து உழைப்பதன் மகிழ்வை எல்லோரும் பகிர்வதாகும். ஸ்தாபனத்தின் வெற்றி தனிநபர்களின் வெற்றி மாத்திரமல்ல. எல்லோரின் வெற்றியாகவே அமைகிறது.

எல்லோரும் ஒன்றிணைந்து இயங்கும் போது எங்கள் ஒவ்வொரு வரினதும் உழைப்பு ஒருமுகமாகிறது. ஆறுமுகங்கள், பத்து முகங்கள் ஒன்றிணைவது போல ஆயிரம் முகங்களும் பல்லாயிரங் கரங்களும் ஒன்று சேர்கின்றன.

ஒவ்வொரு தோழர்களும் தத்தமது வேலைகளைப் பொறுப்பெடுத்துச் செயற்படுகையில் தலைமைப் பாத்திரம் வகிப்பர். தலைமைத்துவம் என்பது பணியாற்றுகையில் பலரின் ஆற்றல்களையும் ஒன்றிணைப்பதாகும். தானே தனியனாக எல்லாக் கருமங்களையும் ஆற்றுவதல்ல. நானே எழுதி நானே நடித்து நானே ரசிப்பதல்ல. ஆற்றல் வாய்ந்தோரை ஆய்ந்து அறிந்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி அணைத்து ஒத்திகைகள் செய்து அரங்கேற்றுவது ஆகும். எடுத்த விடயத்தின் அரங்க நிகழ்வு அல்லது நிறைவுச் செயற்பாட்டின் வெற்றி தோல்வியை மட்டும் கணக்கெடுப்பதை விடுத்து அன்றாடச் செயற்பாட்டின் போது நாம் ஒன்றுகூடி ஆற்றல்களைக் குவிப்பதில் மகிழ்வதாகும். அதன் விளைவே வெற்றியாகும். மகிழ்வை கெடுத்து வெற்றியைக் காண்பது அதிகாரத்துவமாகுமே தவிர மாக்ஸீய தலைமைத்துவப் பண்பாகாது.

ஒன்றுகூடி வேலை செய்யும் போது கிண்டல், நக்கல் அடிப்பது, ஒருவரைப்பற்றி மற்றவரிடம் குறை சொல்வது என்பன மத்திய தரவர்க்கு சபாவமாகும். நேருக்கு நேர் முகத்துக்கு முகம் பேசுவது, கோப்பப்படுவது, விவாதிப்பது, மோதுவது பாட்டாளி வர்க்க குணாம்சமாகும். மறைவாகப் பேசுவதும் மாற்று நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைத் தமக்குள் வைத்திருப்பதும் இயலாமையின்- ஆளுமைக் குறைபாட்டின்- பழைமைப் பற்றின் மனப் போக்குமாகும்.

அன்புள்ள தோழருக்கு....

பாரதியுடன் வள்ளுவருடனும் நிறைவு செய்கிறேன்.

‘ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு- நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவருக்கும் தாழ்வு’

‘அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புரியர் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு

‘அறத்திற்கே அன்பு சார்பென்பர் அறியார் மறத்திற்கும் அஃதே துணை’

மறுமடலில் சிந்திப்போம்.

புதிய பூமி மார்ச் 2009

பொதுமைக்கு முதன்மை

அன்புள்ள தோழருக்கு தோழமையுடன் செண்பகன் எழுதும் மடல்

முன்னேறிய மனிதர் ஒன்றுபட்டு இயங்கும் அமைப்பே எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக எம்மெல்லோருக்கும் வழிகாட்டியாக- ஒளி விளக்காக விளங்குகிறது. அவ்வமைப்பு மாக்ஸீய அறிவியலால் ஒளியூட்டப்பெற்றிருப்பதே அதற்கான காரணம். இத்தகு பொது அமைப்பொன்றின் பண்பும் பயனும் பற்றிய சிலவற்றைக் கடந்த மடலில் கருத்தாடினோம்.

மாக்ஸீய மையங்கொண்ட அமைப்பொன்று; அரச சார்பாகவோ, அரச சார்பற்ற என். ஜி. ஓவாகவோ அன்றி, மக்களில் முன்னேறிய மாக்ஸீய ஒளியில் புடம்போடப்பட்ட உறுப்பினர்களால் உருக்கொண்டிருப்பதாகும்.

அவ்வறுப்பினர்கள் சமகால ஆதிக்க சமுதாயத்திலிருந்து விட்டு விடுதலையான பாட்டாளி வர்க்க குணாம்சம் கொண்ட புதிய வார்ப்புக்கள். அவர்களின் உடலும் உள்ளமும் தோழமை என்ற உணர்வில் ஊட்டம் பெற்றவை. இழப்பதற்கு எதுவுமற்றவர்கள். வெல்வதற்கு உலகுண்டென்று நம்பிக்கை பெற்று உயிர்ப்புடன் விளங்குபவர்கள். மாக்ஸீயக் கருத்தும் மக்கள் சார்பான நடத்தையும் இயக்கத்தில் உயிர்ப்பும் உள்ளபடி செயலாற்றுவவர்கள்.

தோழமை என்ற இத்தகைய பண்பு வாய்க்கப் பெறாவிடில் மக்கள் அமைப்பின் கொள்கைக்கும் நடைமுறைக்குமிடையில் பாரிய இடைவெளி ஏற்படும். தோழர் என்று சொல்லப்படுபவரின் சொல்லுக்கும் செயலுக்குமிடையில் ஆழமான வேறுபாடு தோன்றும். நம்பிக்கைக்கு மாறாக விரக்தியே மிஞ்சும், பயமே குடி கொள்ளும். அதிகார மனப்பாங்கே செங்கோலோச்சும்.

பொதுமக்கள் அமைப்பில் இயங்கும் நாம் ஒவ்வொருவரும் பாட்டாளி வர்க்கத்தவரா? எமது வர்க்க முத்திரை எத்தகையது என்பதை நாம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். தொழிலாளியாக- உழைப்பாளியாக

வாழ்வதும், தொழிலாளரின் பிள்ளைகளாகப் பிறந்திருப்பதும் மட்டும் பாட்டாளி வர்க்கக் குணம் எனக் கொள்ளப் போதுமானதன்று. இவை முக்கியமானது தான். எனினும் நிலமானிய சிந்தனை கொண்டு பிறப்பு அடிப்படையில் பேதம் காண்பது மாக்ஸீய விஞ்ஞானமாகாது. பிறப்பு அடிப்படையானதெனினும் அதுவே அளவு கோலாகாது. சொல்லும், செயலும், வாழ்வும், நம்பிக்கையும், கொள்கையும், நடைமுறையும் ஒன்றெனத் தெரியின் மாக்ஸீய உயிர்ப்பு துலங்கும். பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பில் புடம் போடப்படுவர். நான் யார்? எந்த வர்க்கம் சார்ந்தவன்? என்பதில்தான் சமூக விஞ்ஞான மாக்ஸீய உயிர்ப்பு துலங்கும். பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பில் புடம் போடப்படுவர். நான் யார்? எந்த வர்க்கம் சார்ந்தவன்? சமூக விஞ்ஞான மாக்ஸீய உண்மையை உள்ளத்தால் ஏற்றுள்ளேனா? மற்றோரை மேய்க்காமல் மேயாமல் மக்களாய் உள்ளேனா? இக் கேள்விகளை என்மீது நானே எழுப்பிச் சுயவிமர்சனம் செய்யும் பக்குவம் பெற்றுள்ளேனா? என்மீது நான் எழுப்பும் கேள்விகளுக்கும் என்னையே நான் கூண்டில் ஏற்றிச் சுயவிசாரணை செய்வதும் எமக்குள்ள முதன்மையான- உடனடிப் பிரச்சினையாகும்.

இத்தகைய சுயவிசாரணையின்றிச் சும்மா உடலைச் சுமந்து எண்ணிக்கைக்குத் தலையைக் காட்டுவது வீண்புரளியாகும். மாக்ஸீய அமைப்பில்- மக்கள் இயக்கத்தில் இவை சரிப்பட்டு வராது. என்னுடைய வர்க்க முத்திரையின் போலித் தன்மையை நானே கண்டு கொள்வதே பாட்டாளி வர்க்கத்திற்குச் செய்யும் கைமாறாகும். என்னுடைய தரம் பற்றி நானே அறிவதே நன்மை தரும்.

வர்க்கம் பற்றிய தெளிவு உள்ளேனா? என்னுடைய எதிரி யார்? நண்பர் யார்? என்னுடைய எதிரியே சமூகத்தின் எதிரியாகவும் என்னுடைய நண்பரே மக்கள் சமூகத்தின் நண்பர்களாகவும் உள்ளனரா?

மாக்ஸீய விஞ்ஞான கருத்தியலின் இயங்குதளம் பற்றிய தெளிவு எனது உள்பூர்வமானதா? பயபக்தியுடைய போலி ஆசாரம் பற்றியதா? எனது வர்க்கத் தளத்தின் தேர்வை நெஞ்சார ஏற்கிறேனா? தொழிலாளி வர்க்கத் தளம் என்பது எனது விருப்பமா? எனது இருப்புக்கான தற்காலிக ஒதுக்கிடமா?

நானே தொழிலாளியாகவும் முதலாளியாகவும் நானே ஒடுக்கப்படுபவனாகவும் ஒடுக்குபவனாகவும் நானே பாட்டாளியாகவும் படாடோப நுகரியாகவும், விஞ்ஞானக் கருத்தும் நிலமானிய சிந்தனையும், பாட்டாளி வர்க்கத் தோற்றமும் மேட்டுக்குடி மனப்பாங்கும், சேவைப் போலியும் அதிகார மமதையும், ஸ்தாபனம் பேருக்கும் தன் முழுமையே முதன்மையும், வீட்டினுள் மெளனம் அனுஷ்டிப்பதும் வெளியில் போராட்ட முரசறைவதும், எளிமையைப் போதிப்பதும் ஆடம்பரத்தில் பிரியராய்

இருப்பதும், சொல்லில் மாக்ஸீயமும் செயலில் ஆதிக்கமும் உள்ளபடி ஒரே கல்லில் இரண்டு மாங்காய் விழுத்தும் இரண்டாக ஆளுமையுடன் செயற்படும் 'வாய்ச் சொல்' வீரராக நான் உள்ளேனா, இல்லேனா என்பது என் மூளைக்குத் தெளிய வைப்பது பயன் தரும்.

சமகால சமுதாயம் பற்றிய வர்க்க ஆய்வினை உளமாரத் தெரிந்துள்ளேனா? எல்லாவற்றிலும் சமரச மனப்பாங்குடையேனா? போராட்ட மார்க்கத் தெளிவுடையேனா? மக்கள் போராட்டம் என்பதற்கும் பல் தேசியக் கம்பனிகளின் ஆயுத நுகர்வின் யுத்தம் என்பதற்கும் வேறுபாடு தெரிகிறதா? ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு எனும் மூல உபாயத்தில் விட்டுக் கொடுப்புக்கு இடமுண்டா? நாட்டின் சுதந்திரத்தையும் தேசிய இனங்களின் விடுதலையையும் மக்களின் புரட்சியையும் வெல்வதில் தந்திரோபாய அறிவு பற்றிய தெளிந்த ஞானம் உடையேனா?

ஏகாதிபத்திய தாசர்களுடன் சமரசம் செய்து என்னை இழப்பேனா, போலி முகம் காட்டி எனது ஆசார சீலம் பற்றி வெளிப்படுத்துகிறேனா? நண்பர்கள் மத்தியில் அவர்களின் வளர்ச்சி உயர்ச்சி கண்டு அழுக்காறும், ஒளிவுமறைவும், கோள் சொல்லிக் கொழுவல் செய்வதும், தன்முனைப்பும் தளர்ச்சியடைவதும் தருணம் பார்த்துக் கழுத்தறுப்பதும் மறைமுக நிகழ்ச்சி நிரலை தான் மட்டும் கொண்டு மற்றையோர் மத்தியில் திணிப்பதும் எல்லாப் புகழும் எனக்கே என இறுமாப்பதும் எல்லாவற்றிலும் முதலாமிடம் பெறும் முதலாளியப் போட்டி மனப்பாங்கு பொங்கி வழிவதும் என்றெல்லாம் எனது உள்ளம் அன்றாடம் உருக்குலைகிறதா என சுயவிசாரணை செய்ய வேண்டாமா?

'பாடுவது தேவாரம் இடிப்பது சிவன் கோயில்' என்ற நாட்டார் சொல்லின் சாராம்சத்தின்படி உச்சரிப்பது மாக்ஸீயம் செய்து முடிப்பது பொது அமைப்பைத் துவம்சம் செய்வது அல்லது விலகியிருப்பது அல்லது வெறுப்பைக் காட்டுவது அல்லது எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக சும்மாவே இருந்துவிடுவது. ஸ்தாபனம் பற்றிய முதன்மையை உதாசினம் செய்வது. ஒன்று கூடலுக்கான அறிவின் அதிகாரத்துக்கான பெயர்ப்பலகையாக ஸ்தாபனம் பற்றிப் புரிந்து கொள்வது என்பது வெறும் பம்மாத்தே என்றாகும்.

பொதுமைக்கு முதன்மை, சுயநலத்துக்கு இடமின்மை, புகழ் பற்றிய பிரமையின்மை, பயம் கொள்ளாமை, பொறுப்பேற்பதில் மகிழ்வு, மற்றோரை மகிழ்விப்பதில் திருப்தி, உண்மையைத் தேடுவதும் நன்மையைச் செய்வதும், மானுட முழுமையை கண்டறிவதும், மானுட விழுமியங்களான மதசார்பின்மை, விடுதலை நோக்கு போன்றவற்றில் பற்றுடனிருப்பதே பாட்டாளி வர்க்க பண்பாட்டின் ஊற்று மூலமாகும்.

மாக்ஸீய உயிர்ப்பை இழப்பின் நடைப்பிணங்களும் மயானமுமே

எஞ்சும். பிரபஞ்சத்தின் இயற்கை உற்பவிப்பின் இந்த உலகத்தின் புதிய பூமியைப் புரிந்து கொண்டு தோழமையைத் தொடர்வோமா? புரிதலைப் பகிர்வோமா? என்ன? பேசாமல் மௌனமாய் உறைகிறீர்கள். வாருங்கள் பேசுவோம். புரிவோம். மகிழ்வோம். எம்மால் ஒரு அடிதான் எடுத்து வைக்க முடியுமாயினும் சரியாக வைப்போம். தாமதமேன்?

மறுமடலில் சிந்திப்போம்

புதிய பூமி, ஏப்ரல் 2009

வரலாற்றின் உந்துசக்தி

அன்புள்ள தோழருக்கு தோழமையுடன் செண்பகன் எழுதும் மடல்

மக்கள் மத்தியில் உறவாடுவதில் மகிழ்தல் என்பதுவே எமது அரசியலாகும். அரசியல் என்பது கொலனியவாதிகளால் எங்கள் உள்ளங்களில் ஊட்டப்பட்டு ஊடகங்களில் பிரச்சாரப்படுத்தப்படும் பாராளுமன்றப் பிதற்றலோ, உள்ளூராட்சித் தேர்தல் முதல் ஜனாதிபதித் தேர்தல் வரை பங்குபற்றிப் பொழுதை வீண் விரயமாக்குவதோ அல்ல.

மக்களோடு வாழ்தல், மக்களோடு உரையாடுதல், மக்களுக்கு உதவுதல், மக்கள் மீது மதிப்பை வைத்திருத்தல், மக்களின் உள்ளுணர்வையும் உளவியலையும் புரிந்து கொள்ளுதல், மக்களை சமூக விஞ்ஞானமயப்படுத்தல், மக்களோடு உரிமையோடு உறவாடுதல், மக்கள் மத்தியில் கொலனியம், நிலமானியம், முதலாளியம், நவ கொலனியம் போன்ற ஆதிக்கச் சக்திகள் விதைத்து வேரூன்றச் செய்து- வளர்த்து- மக்களைப் பீடித்த விஷ விருட்சங்களைக் கண்டறிதல், அவைபற்றி மக்களோடு சலிப்பின்றி தர்க்கித்தல், விவாதித்தல், அணிதிரட்டல், போராடுதல் அவற்றில் மகிழ்ந்திருத்தல், விரக்தியுற்ற மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டல், நோயுற்ற மக்களுக்கு சுகவாழ்வு பற்றிய தெம்பூட்டல், அகதியென வந்தாரை அரவணைத்தல், மக்கள் போராளியாய் வருவோருக்குப் புகலிடமளித்தல், ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கான சுகாதார வழிமுறைகளுக்கான அறிவூட்டல், பொருளாதார வளமற்றோருக்கு சுய பொருளாதார வளம் பற்றிய ஆலோசனைகளை வழங்குதல் போன்றனவும் இன்னும் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் பல்வேறு இனப்பிரிவின், சமூத்தின் மட்டத்தில் பல்வேறு மக்கள் தேவைகளைக் கண்டறிவதும் அவற்றைப் பெறுவதற்காக மக்களுடன் இணைந்து போராடுவதும் மக்களை ஒன்றுபடுத்துவதற்காக அவர்கள் மத்தியில் நிலவும் வேறுபாடுகளை முரண்பாடுகளை கண்டறிந்து அவற்றை அவமானப்படுத்தாமல் முரண்பாடுகளைக் கண்டறிந்து அவற்றை அவதானமாகக் கையாள்வதும் சாராம்சத்தில் ஒவ்வொரு தனிமனிதரும் ஆளுமை பெற உதவி செய்வதுமே ஜனநாயக நீரோடையின் ஊற்றாகும். அதுவே மக்கள் மத்தியில் மாக்ஸீய ஊழியம் புரியும் பொதுமையறப் பண்பாகும். அதுவே மாக்ஸீய அரசியலாகும்.

அரசியல்வாதிகள் என ரங்காவின் மின்னலில் அரட்டையடிக்கும் பாராளுமன்ற அரட்டையடி வீரர்களின் பேச்சுத்தான் அரசியல் என்றோ, பல ஆண்டுகளாக நடக்கின்ற மாநகர- உள்ளூராட்சித் தேர்தல்களில் புள்ளடியிடும் வாய்ப்பை மக்கள் பெறுவதே ஜனநாயக அரசியலென்றோ பிதற்றுவது அல்ல அரசியல். எமது அன்றாட அலுவல்களை முடித்து ஓய்வாக இருக்கும் போதோ அல்லது மரண வீடுகளிலோ திருமண நிகழ்வுகளிலோ, அல்லது பொது இடங்களிலோ நேரத்தை விரயமாக்குவதற்காகப் பேசுவதோ அரசியல் அல்ல. மாறாக திட்டமிட்ட முறையில் நடைமுறையில் மக்களுடன் இயங்குதல் என்பதே ஜனநாயக அரசியல் என்பதன் சாராம்சம்.

மக்கள் மத்தியில் வாழ்தல் என்பது ஆதிக்க சமூகத்தின் அலைகளினுள் அள்ளுண்டு செல்லும் மக்களின் அங்கீகாரத்திற்காக அவசரப்பட்டு அவாப்படுவது அல்ல அரசியல். மக்களின் பின்னால் வாலில் தொங்குவது அல்ல. மாறாக மக்கள் முன் அவர்களை அணைத்து முன்னோக்கி அழைத்துச் செல்லுதலே அரசியலாகும். எம்மைச் சூழ்ந்துள்ள மக்களில் தொண்ணூறு வீதமான மக்களை எப்போதும் அணைத்து அழைத்துச் செல்வதில் நாம் அக்கறையாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இயங்குவதெனில் அவர்களின் பலவீனங்களை, தவறுகளை கண்டு கொண்டும் சலிப்பின்றி அவர்கள் பலம் பெறவும், தவறுகளைச் சரிப்படுத்தவும் பக்குவம் பெறும்படி சளையாது நட்புறவோடு செயற்பட வேண்டும். அந்த அரசியல் போரில் விரக்தி, சோர்வு, வெறுப்பின்றி அன்பு, அரவணைப்பு, அமைதியுடன் நிதானமாய் முன் செல்ல வேண்டும். பதட்டமின்றிக் கோபப்படத் தெரிய வேண்டும். பதட்டமின்றிச் சண்டைபிடிக்கப் பயில வேண்டும். அகங்காரமின்றி அவர்கள் முன்னேற்றத்துக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும். ஆணையிடுவதே அரசியல் என்ற மயக்கமின்றிப் பொறுப்புக்களை ஆள் அறிந்து பிரித்துப் பகிர்ந்து பொறுப்பெடுப்பதில் மகிழ்வு பெற வேண்டும்.

மக்கள் மத்தியில் வேலை செய்யும் மாக்ஸீயர்களை மதிப்பதோடு, மற்றவர்களின் பொறுப்பையெல்லாம் சுமப்பது என்பதே மாக்ஸீய மகத்துவம் என்ற மனநோயிலிருந்து மீள வேண்டும்.

மக்கள் மத்தியிலான அரசியல் மகிழ்வுக்குரியது. மகிழ்ச்சி என்பது அதிகாரத்தின் மீது கட்டப்படுவதல்ல. அடுத்தவர் மீது ஆதிக்கம் செய்து அடி பணிய வைப்பதல்ல. அது முதலாளிய மன நோயாகும். நல்ல தலைவராக மாக்ஸீயர்கள் தம்மைத் தகவமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமெனில் தான் செய்யும் வேலையில் தானும் மகிழ்ந்து மற்றவரையும் மகிழ்வுறச் செய்ய வேண்டும். வேலைகளில் மாய்வதும் அமுங்குவதும் சோர்வுறுவதும் நோய் தேடுவதும் தனிமனித விக்ரிங்களை உருவாக்க உதவுமே தவிர மக்கள் விழிப்படைந்து சமூக மாற்றச் செல்நெறியை வழிப்படுத்துவதாக அமையாது.

தொண்ணூறு வீதமான மக்களுடன் தொடர்ந்து உழைப்பது என்பதே மாக்ஸீயரின் ஒரே வழிமுறையாகும். பிற்போக்கு நோக்குடைய நோய்வாய்ப்பட்ட சமூகத்தினரின் சடங்கு, சம்பிரதாயங்களிலோ, ஆதிக்க மனநோயில் அகப்படுவது என்பதோ அதன் அர்த்தமாகாது. ஒவ்வொரு மனிதரிலுமுள்ள பத்து வீதமான நல்ல அம்சமெனில் அவற்றைக் கண்டறியும் வல்லமையை மாக்ஸீய இயங்குனர் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அவரது தொண்ணூறு வீதமான பலவீனமான அம்சங்களைக் கண்டு தெளிந்து அவற்றிலிருந்து விலகி, அவற்றைச் சகித்து, பொறுமையோடு கோபத்தை மெளனிக்கச் செய்து, பத்துவீத நல்ல அம்சத்தை அவர்களிடம் பல மடங்காக துலங்கச் செய்ய வேண்டும். அந்த உதவி அவர்களுக்கு சுய கௌரவத்தை உருவாக்கும். தம்மைத் தாமே சுய விசாரணை செய்ய உதவும். அச் சுய விசாரணையே சுயவிமர்சனமாக வளர்ச்சி பெற்று அவர்களது ஆளுமையை கண்டறிய இயலுமாக்கும். ஆளுமை துளிர் விடத் தொடங்கினால் அவர்களில் ஆள் உருமாற்றம் தோன்றும். அப்போது அவர்களது ஆற்றல் பெருகும். அந்த ஆற்றல் அவர்கள் இதுவரை அறியாத பல அதிசயங்களைச் செய்யும் வல்லமையை வழங்கும். அப்போது மக்கள் அரசியல் என்பது வேர் கொள்ளத் தொடங்கும்.

மக்கள் அரசியல் வேர் கொள்ளத்தொடங்கியதும் ஆதிக்க அரசியலின் அரண்கள் ஒவ்வொன்றாக ஆட்டங் கொள்ள ஆரம்பிக்கும். அதுவரை அமைதியாகப் பொறுமையாக கோபம் கொள்ளவும் ஒன்றுபடவும் மக்களுடன் போராடும் வல்லமையை மாக்ஸீயர்கள் பெறவேண்டும்.

நம்பிக்கையிழந்து விரக்தியில் வாழும் மக்களுக்கு நம்பிக்கை வரவேண்டும். முதலாளிய ஆதிக்கப் பேராசையினால் போட்டி, பொறாமை, பூசல்கள் வளர்ந்து மனிதாபிமானம் மறைந்து செல்லும் நுகர்வியப் பண்பாட்டிலிருந்து விடுபடுதல் மக்களின் முதல் கடனாகும். வேதனையும் விரக்தியும் மிஞ்சிய வாழ்வும் முற்பிறப்பின் கர்ம வினைகளை அனுபவிப்பது என்ற போலித் திருப்தியில் துன்பங்களைச் சுமந்து சாவதும், நோயில் வருந்துவதும், வறுமையில் உழல்வதுமே உழைக்கும் மக்களின் தலைவிதியென திணிக்கப்பட்ட 'முடிந்த முடிவு' எனும் மாய விலங்கைத் தகர்க்கும் மெய்ஞ்ஞானமாக மாக்ஸீய விஞ்ஞானம் மக்கள் உள்ளங்களில் உள்ளொளி பெருக்கி நம்பிக்கையை உருவாக்க மக்கள் மத்தியில் அயராது உழைக்க வேண்டும். தன்னம்பிக்கை பெற்ற மக்களும் சமூகமுமே மாக்ஸீயப் பயிர் முளைக்கும் விளைநிலம் ஆகும்.

மக்களிடம் தோன்றும் தன்னம்பிக்கையினூடாகத் தோல்வியில் இதுவரை காலமும் துவண்ட வரலாற்றைக் கண்ட மக்கள் மத்தியில் சிறிய சிறிய வெற்றிகளைக் காணும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த வெற்றிகள் அவர்கள் வாழ்வில் புதிய அர்த்தங்களைப் புரிய வைக்கும். மக்கள் மகத்தானவர்கள். மக்கள் சாதனையாளர்கள். தம்மீது இதுவரை

திணிக்கப்பட்ட முடிந்த முடிவான ஆளும் வர்க்க கருத்தியல் தளங்கள் தங்கள் மீது - தங்கள் சிந்தனையின் மீது- தங்கள் முயற்சியின் மீது- தங்கள் உழைப்பின் மீது- தங்கள் வாழ்வின் மீது- தங்கள் மகிழ்ச்சியின் மீது பூட்டப்பட்ட பொற்தக்கம் போட்ட விலங்குகளாகும் என்று கண்டு தெளிவர். தங்கள் வாழ்வைச் சிறிய வெற்றிகளினூடாக மீட்ட மக்கள் தங்கள் வரலாற்றுக் கடமையைப் புரிந்து கொள்வர். ஆதிக்கக் கரங்களில் இதுவரை சிக்கியிருந்து வரலாற்றை மக்கள் தமக்கான வரலாறாக மீட்டெடுப்பர். எந்த மனிதரதும் சிந்தனையும், செயலும் உயர்வதற்குப் பரம்பரை மரபணுவே காரணம் என்பது தவறாகும். 'கருவிலே திருவுடையார்' என்பது ஆளும் வர்க்க- பரம்பரை ஆதிக்க நிலமானிய சிந்தனையின் விரிவாக்கமாகும். மாறாக சூழலே ஒரு மனிதருடைய சிந்தனை, செயலை மாற்றுவதில் ஐம்பத்தைந்து வீதம் செயற்படு கருவியாகும் என்பது தற்போது கண்டறியப்பட்ட உண்மையாகும். எனவே எமது சூழலை நாம் மாற்றுவதற்கு மக்களின் நம்பிக்கையையும், வெற்றியையும் தோற்றுவிக்கும் சூழலை உருவாக்க வேண்டும். எனில், ஏற்கனவே எம்மீது திணிக்கப்பட்டுள்ள கல்வி, சுகாதாரம், பண்பாடு, தத்துவம், பொருளாதாரம், சமூகப் பெறுமானம் என்பவற்றின் மீது கேள்விகளை எழுப்ப வேண்டும். வரலாற்றில் மனித சமூகம் மக்களுக்காகப் பெற்ற வெற்றிகளை எல்லோரும் அனுபவித்துப் பயன் பெற முடியாதவாறு தனிச் சொத்துடைமையின் கரங்களில் மாட்டுப்பட்ட சோக வரலாற்றை மீட்டெடுக்க வேண்டும். அப்படியாயின் மாக்ஸீயர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளின் தளங்கள் எவை எனக் கண்டறியப்பட வேண்டும்.

'எல்லாரும் ஏறிச் சறுக்கின குதிரையிலை சக்கடத்தாரும் ஏறிச் சறுக்கி விழுந்தார்' என்ற நாட்டார் வழக்கிற்கேற்ப கொலனியம் மக்களைப் பிரிப்பதற்கும் துவேஷிப்பதற்கும் சமூகங்களைத் துண்டாடுவதற்கும் கால்கோள் அமைத்த பாராளுமன்ற அரசியல் என்ற அரங்க மனோபாவத்திலிருந்து விட்டு விடுதலையாவதன் மூலமே மாக்ஸீயர்கள் மக்களுக்கான அரசியல் தளங்களைச் செப்பனிட முடியும்.

மக்களின் அடிப்படைத் தேவையான உணவு, உடை, உறையுள் என்பவற்றுடன் மட்டுமல்லாது மனித உரிமை, விடுதலை, சுயநிர்ணய உரிமை, சுதந்திரம், இறைமை, தொழிற்சங்க உரிமை, கல்வி, பண்பாடு, சுகாதாரம் போன்ற பலவற்றை நாம் இழந்தும், இன்னும் அடைய வேண்டியவற்றை அடையப் பெறாமலும் எமது சமகால அரசியல் தளம் சோர்வுற்றுள்ளது. இந்தச் சோர்விலிருந்து நாம் விடுதலை பெற வேண்டும். எனவே எமது அரசியல் தளம் என்பது நாமே ஏற்படுத்த வேண்டிய தளங்களாகும், ஏற்கனவே எம்மைக் கூறுபடுத்தவென ஆதிக்க சக்திகளால், உருவாக்கப்பட்ட பாராளுமன்றம், நீதிமன்றம், சிறைச்சாலை, அதிகார பீடங்கள் என்னும் அரசும் அரச இயந்திரமும், அதன் ஆளுகையும் அதில் பங்கு பெறுதலும் அதில் ஆர்வப்படுதலும் எனும் ஆதிக்க அரசியலிலிருந்து

விடுபட்டு வாழும் அரசியல் மார்க்கங்களைக் கண்டுணர்ந்து அரங்காட வேண்டுவதே மாக்ஸீயர்களின் இக் கணத்தின் கருமமாகும்.

இழக்கப்பட்ட மனித உரிமைகளையும், தொழிற்சங்க உரிமைகளையும் பெறும் மார்க்கம்: இழக்கப்பட்ட கல்வி, சுகாதாரம், பண்பாடு என்பவற்றை மீட்பதற்கான நோக்கமும் செயலும்; சுய பொருளாதாரமும், சுய நம்பிக்கையைக் கட்டி வளர்க்கும் சமூக கட்டமைப்பு என்பன மீட்கப்பட வேண்டுமாயின் எமது தளங்கள் மாற்றப்பட வேண்டும்.

மக்கள் நிதியம் உருவாக வேண்டும். மக்களுக்கான கல்விக்கான வளங்கள், மக்கள் சுகாதாரத்துக்கான முயற்சிகள், மக்கள் விடுதலைக்கான சுய சார்புச் செயல்கள், குழந்தைகளுக்கான பயில்வகங்கள், சொந்த வீடுகள் கட்டுவதற்கான செயல்கள், கடன்களிலிருந்து மீட்டுக் கொள்ளல், புதிய பண்பாடு பற்றிய தேடல்கள், மாற்றுக் கல்வி, மாற்றுச் சுகாதாரம், மாற்று செயன்முறைகள் என்பவற்றைத் தேடிக் கண்டு கொள்வதன் மூலம் சமூக மாற்றம் பற்றிய கருவை நாம் மக்கள் மத்தியில் பாதுகாக்க வேண்டும். அந்தக் கரு உயிர் பெற்று உருவாக பத்து மாதங்கள் அல்ல பத்து வருடங்கள் செல்லுமெனினும் பொறுமையாக மகிழ்வாக பிள்ளை பெறும் இன்பம் காண விளையும் தாயைப் போல் பத்தியம் காக்கும் மனப் பக்குவம் பெறுவோம். மக்கள் மத்தியில் அரசியலை விளங்கவைத்து அணிதிரட்டல் செய்வோம்.

மக்கள், மக்களே செய்வோம், மக்கள் மட்டுமே வரலாற்றின் உந்துசக்திகளாவர்.

மறுமடலில் சிந்திப்போம்

புதிய பூமி மே-யூன், 2009

வாழ்வின் மையப்புள்ளி

அன்புள்ள தோழருக்கு தோழமையுடன் செண்பகன் எழுதும் மடல்

மக்கள், மக்கள், மக்கள் மட்டுமே வரலாற்றின் உந்து சக்திகளாவர் என்று கடந்த கடிதத்தில் நிறைவு செய்தேன். அந்த மக்கள் யார். எங்குள்ளார்கள். எப்படியுள்ளார்கள். எங்கு புதையுண்டார்கள்.

பகலில் நாம் மனிதர்களை எந்த வெளிச்சத்தின் உதவியுடன் தேடலாம். மனிதர்கள் போல உடலுறுப்புக்களுடன் உலவும் சகலரும் மனிதர்களா? முதலில் நாம் மனிதர்களை அடையாளம் காணப் பழக வேண்டும். பயிற்சி பெற வேண்டும்.

வள்ளுவர் முதல் மாஓசேதுங் வரை மக்கள் யார் என்பதைக் கண்டறிந்து சொல்லியுள்ளனர். மரம் போல்வர், கயவர் என்போர் மக்களல்ல.

உயர் குடிப்பிறந்து உயர்வர்க்க மனப்பாங்குடன் எல்லோரையும் விடத் தான் உயர்ந்தவன் என்ற மமதையுடன் அரசர்கால மன்னர், பிரபுக்களுடன் தன்னை ஒப்பிட்டு, உலகப் பணக்காரர்களையும் ஆடம்பரப் போகிகளையும் உதாரண புருஷர்களாகக் கணக்கிட்டு பணத்தையே அளவு கோலாக்கி அதனையே மூலதனமாக்கி முழுமையின்பம் பெறும் கோடஸ்வர மனப்பாங்குடையோர் மக்கள் அல்ல. அவர்களே மரம் போலும் கயவர். ரோமன் காலத்து எசமானர்களாக அவர்கள் தம்மைத் தாமே ஆக்கிக் கொள்வர். மற்றையோரை அடிமைகளாகக் கருதி அவர்களைத் தம்மைப் போல மனிதர்கள் என்று மதிப்பிடார். ஆண்டான்-அடிமை மனப்பாங்கில் புளகாங்கிதமடைவர். தமிழ்ச் சினிமா நட்சத்திர நாயகர்களாகத் தம்மை ஆக்கிக் கொள்வர். மக்களுக்கு உதவுவது என்பது கூட அவர்களின் அந்தஸ்த்தையும் அகங்காரத்தையும் விளம்பரப்படுத்தி அறியாசனம் அமரும் பேராசையின் வெளிப்பாடேயாகும்.

அண்மையில் வன்னிப் பிரதேசத்தில் பேரினவாதப் படுகொலையில் பலியாகிப் போன பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் இத்தகையவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு பொருட்டேயல்ல. ஊர் பெயர் தெரியாது புதையுண்டு போன தமிழ் மக்கள், தமிழ் உயர்வர்க்க மனப்பாங்கில் ஐ.

நா கடவுளின் அருளுக்காக வேள்விக்கு நேர்ந்து விடப்பட்ட மனிதர்களின் புள்ளி விபரக் கோவையின் ஒரு பகுதியாகினர்.

மஹிந்த என்ற மாமன்னனின் தோற்றத்துக்காக சிங்கள இராணுவ வீரர்கள் பலியிடப்பட்டதும் எஞ்சிய தமிழ் மக்கள் அடிமைகளாக முட்கம்பி வேலிகளின் உள் முடக்கப்பட்டதும் ஆண்டான் அடிமைச் சமுதாயச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடுகளே. கொல்லப்பட்ட இராணுவ வீரர்களும் கொல்லப்பட்டுப் புதையுண்ட தமிழ் மக்களும் இவர்களின் அகராதியில் அடிமைகளே. அவர்கள் மக்கள் என்ற மகுடத்தில் பேசற்குரியவரல்ல. எண்ணிக்கையின் குறியீடுகளே. இங்கேதான் தமிழ்-சிங்கள ஆளும் வர்க்கத்தின் கூட்டுச் சதியும் வர்க்கச் சமரசமும் மக்கள் விரோத நிலைப்பாடும் வெட்ட வெளிச்சமாகின்றன.

‘தனிமனிதனுக்குணவில்லையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்’ என்று பாரதி சொன்ன சனநாயகத்தின் அளவுகோல் தனிமனிதன் என்ற இலக்கணத்தை இன்னும் எமது நாடும், உயர்வர்க்கமும் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை.

போலிப் புனைவுகள் உண்மையாகத் திரிக்கப்பட்டுள்ளன. உண்மைகள் போலிகளாக்கப்பட்டுள்ளன. இலட்சக்கணக்கான மனிதர்கள் அடிமைகளாக்கப்பட்டுள்ளனர். நூற்றுக் கணக்கான பகற் கொள்ளைக் காரார்கள் ஜனநாயகம் என்ற பேரில் உள்ளூர் சபைகள் முதல் பாராளுமன்றம் வரை பதவிகளில் அமர்ந்து உயர் வர்க்க நலன் காக்கும் கடவுள்களாக உருமாற்றப்பட்டுள்ளனர்.

ஜனநாயகம் என்பது கொலனியம் காட்டிய பட்டம், பதவி, ஆசனம் என்பனவும் அவற்றின் ஊது குழல்களான அச்சு, இலத்திரனியல் ஊடகங்களுமாகியுள்ளன. ஏமாற்று, வஞ்சகம், மோசடி, சண்டித்தனம், பிச்சையிடுதல் என்பன ஜனநாயகமாக உருமாறியுள்ளன.

மண்ணில் உழைப்போர், உழைத்து உழைத்து கடனாளிகளாக மாறியோர், வாழ்வின் அன்றாடத் தேவைகளைக் கூட ஈடுசெய்ய இயலாது திண்டாடுவோர், ஏமாற்றப்பட்டு பொய்களுக்குப் பலியாகிப் போலித் தனமின்றி மாய்வோரே மக்களாவர். வேற்றார் உதவியின்றி, சொந்த உழைப்பில் தன்னைத் தான் நம்பி வாழ்வோரே மக்களாவர். மற்றவர் உழைப்பை மதித்து தன்னில் நம்பிக்கை வைத்து வாழ்வோரே மக்களாவர். எனினும் அவர்கள் கொத்தடிமைகளாக, முதலாளியின் மூலதனத்தின் கூலிகளாகச் சிறை வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இலங்கையின் கிராமங்களிலேயே முக்கால்வாசி மக்கள் வறுமையில் உழல்கின்றனர். மேல்மாணாக்கத்தில் மட்டும் இலங்கையின் மக்களில் நாலில் ஒரு பங்கு மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்களில் பலர் அரசு, தனியார் நிறுவனங்களில் தொழில் புரிந்து ‘உத்தியோகஸ்தர்’கள் என்ற மயக்கத்தில் ‘தொழிலாளர்’ என்ற உணர்வை இழந்துள்ளனர். கொலனிய நகர மயமாக்கலில் தங்களைப்

பலியிட்டுள்ளனர்.

நாட்டை விட்டுப் புலம்பெயர்ந்தோர் வளர்ச்சி பெற்ற மேற்குலகில், ஐரோப்பிய கண்டங்களில் வாழ்வோர் தம்மைத் 'தொழிலாளர்களாக' கருதுவதற்குப் பதிலாகத் தங்களைக் கறுத்த தோலுடைய உயர் மக்களாக 'வெள்ளையர்' என்ற போலி மனப்பாங்குடன் வாழ முயற்சிப்பதை வெளிநாட்டுத் தமிழ் வணிகர்களின் விளம்பரத்தில் நடைபெறும் தமிழ் வானொலியின் உரையாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. உயர்குடித் தமிழர்களெல்லாம் தமிழ் ஈழம் அமைக்கும் வணிக மனப்பாங்கில் வெளிநாட்டுத் தமிழ் மக்களில் பலர் தாங்கள் உழைப்பாளர்கள் என்ற உண்மையை மறந்து உலகமயமாதலின் நிகழ்ச்சிநிரலின் கீழ் அடிமைகளாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மக்கள் என்போர் நுகர்வியத்தின் நுகத்தடி அடிமைகளாக்கப் பட்டுள்ளனர். கிராமங்கள், நகரங்கள் முதல் புலம்பெயர் மேற்குலகம் வரை தமிழ் மக்கள் தாம் தொழிலாளர், உழைப்பாளர் என்ற உண்மைகள் மழுங்கடிக்கப்பட்டு மறைக்கப்பட்டு மறுக்கப்பட்டுள்ளனர். தன்னை மறந்து தன் நாமம் கெட்டுத் தறி கெட்டுள்ளனர். மக்களை மக்களாக ஆட்கொள்ள வேண்டிய தேவை தொழிலாளி வர்க்கத்தின் முன்னேறிய ஆக்கச் சக்திகளாகிய பாட்டாளி வர்க்க இயக்கங்களில் பணிபுரியும் தோழர்களைச் சார்ந்தது.

மக்கள் மத்தியிலான சிநேக முரண்பாடுகள் பகை முரண்பாடுகளாக விதேசிய பின்நவீனத்துவ சிந்தனைகளின் மூலம் விதைக்கப்படுகின்றன. ஆண், பெண் முரண்பாடு, கணவன், மனைவி முரண்பாடு, உறவினர் முரண்பாடு, அயலவர் முரண்பாடு, பிரதேச முரண்பாடு, இன முரண்பாடு, சாதி முரண்பாடு, கறுப்பு, வெள்ளை நிற முரண்பாடு, உயரம், கட்டை முரண்பாடு என மக்கள் மத்தியில் உள்ள ஆளுக்கார் உள்ள வேறுபாடுகள் அனைத்தையும் முரண்பாடுகளாக்கி அவற்றுக்கிடையே பாகுபாடு, பாரபட்சம், புறக்கணிப்பு, ஒடுக்கல் என மோதலுக்கு வழிவகுக்கப்படுகின்றன. குடும்ப வன்முறை, குவலய வன்முறைக்கு வழி வகுக்கிறது. குடும்ப உறவுகளைச் சீரழிக்கின்றன. ஆண்டான்- அடிமைச் சமுதாய விழுமியங்கள் இன்றும் மக்களால் விழுங்கப்பட்டு விசுவாசிக்கப்படுகின்றன. மக்கள் தமக்கிடையிலான உரையாடல்களில் கூட மற்றையோரின் உடல், உள் சிக்கல்களைத் தமது மூலதனக் கொடுப்பனவாக்கி அடுத்தவரிடமிருந்து ஏனையோரின் பிரச்சினைகளைக் கொள்வனவு செய்து குதூகலிக்கின்றனர். விடுப்புகள் வியாபார மூலதனமாகின்றன. இவ்வாறாக மக்கள் மத்தியிலான உறவுகள் மோசமடைந்துள்ளன.

வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாத வளர்ச்சியில் மானுட சமூகம் அடிமைகளாக, பண்ணைக் கூலிகளாக வாழ்ந்து போராடி வளர்ந்துள்ளது. தற்போதைய முதலாளிய சமூகத்தில், நவகொலனிய உலகமயமாதல்

உயர்வர்க்க மனப்பாங்கில் காகம் உயரப் பறந்தாலும் பருந்தாகாது என்பது ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தின் தனிமனிதர்களைப் பொறுத்தளவில் சரியானது. வரலாற்றில் இளமையான புரட்சிகர வர்க்கமான தொழிலாளி வர்க்கம் தன்னையும் தன்சார்பான ஒடுக்கப்பட்ட மக்களையும், ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தின் தனிமனிதர்களைப் பொறுத்தளவில் சரியானது. வரலாற்றில் இளமையான புரட்சிகர வர்க்கமான தொழிலாளி வர்க்கம் தன்னையும் தன் சார்பான ஒடுக்கப்பட்ட மக்களையும், ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களையும், பெண்களையும் முழுமையாக ஆளுமை பெறச் செய்வதே முதற் கடமையாகும். மேலோங்குகளின் கட்டளைகளுக்குப் பணிந்தியங்கும் பாமரக் கூட்டமல்ல பாட்டாளி வர்க்கம்.

அழுவதற்கும் சோர்வதற்கும் அடிபணிவதற்கும் அஞ்சுவதற்கும் சாவதற்கும் உரியவர்களல்ல மக்கள். போராடப் பிறந்தவர்கள், போராட்டம் என்பது உயிர்வாழ்வதற்கான உரிமை. எவரது சலுகையும் எதிர்பார்த்திருப்பவர்களல்ல மக்கள். எவரிடமிருந்தும் இரக்கும் மனங்கொண்டவர்களல்ல மக்கள். பிச்சை பெற்று பெரு வாழ்வு வாழ முனைபவர்களல்ல மக்கள்.

மக்கள் தமது மண்ணில் தமது திண்ணையில் தமது மரங்களின் கீழ் தமது மக்களுடன் தமது வாழ்வைத் தொடரத் தாமே தீர்மானிப்பவர்கள். அவர்களுக்கு யாரும் வாழ்வு தரத் தேவையில்லை. தம்பாட்டில் வாழ அனுமதித்தாலே போதும்.

வாழ அனுமதி மறுப்பின் போராடுவது தவிர்க்க இயலாதது. போராட்டம், போராட்டம், போராட்டம், போராட்டம் மட்டுமே வாழ்வின் மையப் புள்ளியென்பதே உழைப்பாளி வர்க்கத்தின் உன்னத நிலைப்பாடாகும்.

மறுமடலில் சிந்திப்போம்

தொழிமையுடன் செண்பகன்.

புதிய பூமி யூலை-ஓகஸ்ட், 2009

மக்கள் மத்தியில் போராடுதல்...

அன்புள்ள தோழருக்கு தோழமையுடன் செண்பகன் எழுதும் மடல்

போராட்டமே மக்கள் வாழ்வின் மையப்புள்ளி ஆகும். இதுவே உழைப்பாளி வர்க்கத்தின் உன்னத நிலைப்பாடாகும் என்று கடைசிக் கடிதத்தில் கருத்தாடினோம்.

போராட்டம் என்பது என்ன என்பது பற்றி நாம் இம்மடலில் சிந்திப்போம். போராட்டம் இரண்டு வகைப்படும். முதலாவது மக்களுக்கிடையிலான போராட்டம். அதாவது எங்களுக்கிடையிலான போராட்டம். மற்றது எதிரியுடனான போராட்டம். இம்மடலில் எமக்கிடையிலான போராட்டம் பற்றிச் சிந்திப்போம்.

உழைத்து வாழ்பவரே மனிதர் எனலாம். மூலதனத்தில், பரம்பரைப் பணத்தில், பிறரின் உழைப்பில் வாழ்பவர் மனிதரின் எதிரிகளாவர். முதலில் மனிதர் மத்தியில் போராடுதல் என்பது கவனத்திற்குரியது. மனிதர் சமூகத்தின் உறுப்பினர். சமூகமெனில் தனிமனிதர், குடும்பம், ஊர், உறவு, நிறுவனம், கட்சி, பொது அமைப்பு என விரிந்து செல்லும். தனிமனிதர் ஒவ்வொருவரும் தமது அன்றாட அலுவல்களில் எங்கெல்லாம் இணைந்து பரந்து செயற்படுகிறாரோ அங்கெல்லாம் அவர் பிற மனிதருடன் தொடர்பு கொள்கிறார். இவ்விடத்தில் மனிதர்களின் எதிரிகளாகச் சிலரை இனங் காண்பதும் அவர்களைப் புரிந்துகொள்வதும் அவர்கள் மத்தியில் உறவு பூண்டு தன்நலன் சார்ந்து சமரசம் செய்வதும் போராட்டத்தின் மறுபக்கமாகும். அது சுயநலன், சுய ஈடேற்றம் பற்றியது. பொது நலன் என்பது அறிவின் பண்பாகும். அறிவின் செயற்திறன் மிக்க பொது நலன் உள்ளோரே மனிதரில் உயர்ந்த மனிதராகிறார்.

போராடுதல் என்பது கலகம் செய்வது, வாய் காட்டுவது, குழப்பம் செய்வது, கோபப்படுவது, ஆயுதம் தரிப்பது, எல்லா நேரமும் முகத்தை இறுக்கி வைத்திருப்பது, சிரிக்க மறுப்பது, எல்லோரையும் எதிரியாகக் கணிப்பது, எரிச்சல்படுவது, இறுக்கிப் பேசுவது, அதட்டிச் சத்தமிடுவது, எப்போதும் சண்டையிடுவது என்ற ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் முடிவு செய்யும் விடயமல்ல.

தமது உள்ளத்தில் மட்டும் பொது நலன் என்பதை வைத்துப் பூசிப்பது பயனற்றது. பொதுநலன் என்பது நடைமுறை சார்ந்த விடயம். நடைமுறை என்பது மக்கள் மத்தியில் உறவு பாராட்டுவது; கருத்தியல்

தளத்தில் எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கும் உலகை கட்டுவதற்கு ஆதரவைப் பெறுவது; அணி திரட்டுவது என்பவற்றின் மூலம் பொது வாழ்வில் மகிழ்வடைவதே தனிமனித அறிவின் பண்பாடாகும்.

போராடுதல் ஓர் இனிய கலை. போராட்டக் கலை ஆக்கபூர்வமானது. அழிவுகரமானதல்ல. பொதுநலன் என்ற வான்வெளியை நோக்கிச் சுற்றுச் சுற்றி ஏறும் பயணம் போன்றது. முருகையன் மொழியில் சொல்வதெனில்; 'சுற்றி ஏறிடும் பாதை ஆயினும் தூக்கி நம்மை உயர்த்திடுமேயது; வெற்றியென்பது மேல் நிலை எய்துதல், விரிந்த விண்ணிடைமேல் உலாவுதல்'. அந்தப் பரவசம் எமது அன்றாடச் செயல்களில் மகிழ்வுட்டும், அலுப்பிருக்காது, நம்பிக்கையை வளர்க்கும், விரக்தியைப் போக்கும்.

போராடும் கலையில் நாம் தேர்ச்சி பெற வேண்டுமெனில் நாம் தோல்விகளைச் சந்திப்பது தவிர்க்க வியலாதது. தோல்வி எங்களை துவள அனுமதிக்கக் கூடாது. இன்றைய சமகால சமூகம் பற்றிய தெளிவு இருப்பின் தோல்வி பற்றி நாம் விரக்தி அடைதல் நேராது. பிற மனிதர்களின் அறியாமையே எமது தோல்விக்கான புறச் சூழலாகும். அந்த அறியாமை என்பது பல்லாயிரம் ஆண்டுகால பண்பாட்டுப் பழைய சமையின் மீது கட்டப்பட்டுள்ளது. 'அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்' என்ற நாட்டார் மொழியைப் புரிந்து அவர்கள் மீது அனுதாபப்படுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. மக்கள் மீதான அனுதாபம் என்பது விட்டுக் கொடுக்காது போராடுதல் ஆகும்.

முதலாளிய சமூகம் தனது சுரண்டல் பிழைப்புக்கேற்ப தனது ஊதாரி இலத்திரனியல் ஊடகம், ஜனரஞ்சகப் பத்திரிகைகள் மூலம் கல்வி, காதல், கல்யாணம், உழைப்பு, வாழ்வு, உயர்வு என்பவற்றுக்குத் தவறான வியாக்கியானங்களை மக்கள் மனதில் அன்றாடம் திணிக்கிறது. முதலில் மக்களை அவற்றிலிருந்து விடுவிக்கப் பயிற்சி பெற வேண்டும்.

உழைப்பு, உயர்வு, குடும்பம், வாழ்வுப் பெறுமானங்கள் பற்றிய உலக இலக்கியம், கட்சிப் பத்திரிகைகள், வெளியீடுகள் பற்றிய பெருமையை-வாழ்வின் உரை கற்கள் இவையே என்ற தன்னம்பிக்கையை ஏற்படுத்தும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை ஆகியவற்றில் வரும் செய்திகளுக்கும் அதன் முதல் பக்கத்தில் இடம்பெறும் பிரமுகர்களுக்கும் முதன்மை கொடுப்பதும், அவர்கள் பற்றியே அன்றாடம் அலசுவதும், அவர்களின் வீரதீரம், குறைநிறை பற்றியே குசுகுசுப்பதும் அதற்குப் பதில் தேடுவதும் தன்னம்பிக்கையற்ற வீண் பொழுதாகும். அவற்றை கவனத்திலெடுத்து நாம் செய்யும் வேலைகளுக்கு முதன்மை கொடுத்து நமது வேலை பற்றி கலந்து பேசுதல் முக்கியமாகும். நம்மால் செய்ய முடியாத வேலைகள் பற்றிப் பெருமூச்சு விடுவதும் செய்யக் கூடிய வேலைகளில் உதாசீனமாய் இருப்பதும் கூட முதலாளியத்துடன் சமரசம் செய்யும் போக்காகும்.

எங்கள் வீட்டு விவகாரங்கள் பற்றி குறை நிறைகள் பற்றி சுயவிமர்சனம், விமர்சனம் செய்யாமல் அடுத்த வீட்டார் பற்றி அலசுவதிலேயே எமது பொழுது நாசமாய் போய்விடும். எம்மோடு எமக்கருகில் உள்ளவர்களின் ஆற்றலை, அறிவை எமக்கிடையில் பகிராமல், பரிமாறாமல் முதலாளிய இலத்திரனியல், அச்ச ஊடகங்களில் முதன்மை பெறும் செய்திகளில் மூழ்குவதும் முழி பிதுங்குவதும் சமரச மனப்பாங்குதான்.

பொதுவிடயங்களில் ஈடுபட மட்டுமன்றி தமது நற்கருமங்களில் கூட ஈடுபடுவதெனில் சாமானியர்கள் விரும்புவதில்லை. 'நாங்கள் குடும்பக்காரர்' என்று ஒரு புத்தகம் வாசிக்கவோ, கலை நிகழ்வை கண்டு களிக்கவோ மறுக்கும் மக்கள் வாழும் தேசமிது. ரீவியுடன் குடும்பம் நடத்துவது, புடவைக்கடை, நகைக்கடை சுற்றுவது, அரட்டை, விடுப்பு பேசுவதில் குடும்பகாரன் என்பதில் தமது குடும்ப நலனை மறந்து விடுவர்.

தமது வீடுகளில், தாம் கூடிச் செயற்படும் அமைப்புகளில் ஒவ்வொருவரும் தமக்குத் தமக்கென தனியான ஒளிவு மறைவான நிகழ்ச்சி நிரலுடன் செயற்படுவர். தமது விடயங்களை இரகசியமாக-ஒளித்து மறைத்து வாழ்வர். பிறரின் அந்தரங்கங்களை அலசுவதில் அலாதி பிரியமாயிருப்பர். இத்தகைய நிலைகெட்ட மனிதர் முன்னே தான் எமது பொறுமையான செயற்பாடு வேண்டப்படுகிறது.

'வீட்டுக்கு வீடு வாசற்படி' என்பார்கள். எவருடனும் பொதுவிடயம் பற்றிப் பேசிப் பார்த்தால் 'திருமணம்' என்பதே 'வாழ்தல்' என்பதும், 'குடும்பம்' என்பதே 'சகலதும்' என்று ஒடுங்கியுள்ள மக்கள் அதிகம் பேர். தங்களைச் சுற்றியே உலகம் சுற்றுகிறது எனத் தன் முனைப்படைவர்.

பேரினவாதம் பலி கொண்ட பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ் மக்கள் உயிர்களோ, இடமின்றி அலையும் அகதிகளின் அவலமோ, முட்கம்பி வேலிகளினுள் மூன்று லட்சம் மக்கள்படும் அவதிகளோ இவர்களுக்கு வெறும் வாய் சப்பும் பிற விடயங்கள். தங்கள் தங்கள் வீடுகளிலே, உறவுகளிலே, அமைப்புகளிலே நடக்கும் முரண்பாடுகளே முழு உலக விவகாரமாக அதற்குள் மூடுண்டு கிடப்பர். ஒருவரோடு ஒருவர் முகம் பாரார். பார்த்தாலும் முகமனுக்காக பொய்யான உடையாடல், ஆளையாள் எவ்வாறு அறுப்பது என்பதிலே அலாதியான பிரியம். கணவன், மனைவி, பிள்ளை, உறவினர், நண்பர் என உறவிருக்கும். ஆனால் உள்ளத்தில் முதலாம் நம்பர் எதிரிகளாக அவர்களின் முழுநேரச் சிந்தனையும் செயலும் அதிலேயே மையங் கொள்ளும். போதாக்குறைக்குத் தமிழ்நாட்டின் ரீவித் தொடர்கள் தீனி போட்டு அவர்களைத் தாலாட்டும்.

வீட்டுக்கு வீடு உள்ள வாசற்படிகளை மக்கள் தாண்டி வர நாம் போராட வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

நூல்வெளியீடு, வாசிப்பு என்று எமக்கிடையே மட்டுமன்றி ஒவ்வொரு வீடும் எமது நிகழ்கலையின் அரங்குகளாக மாற வேண்டும். ஒளிவு மறைவற்ற உரையாடல் இடம்பெற வேண்டும். என்னுடைய நிகழ்ச்சி நிரலுக்கேற்ப மற்றவரை வரச் செய்வதிலும் மற்றவரின் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கேற்ப என்னையும் அவர்களுடன் இணைக்கவேண்டும். நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக நிகழ்ச்சி நிரலை ஒழுங்குபடுத்த திறந்த மனத்துடன் உரையாடல் இடம்பெறவேண்டும்.

மக்களுடன் ஐக்கியமும் போராட்டமும் என்பதே எமது நடைமுறையாகும். ஒருவருடன் போராடுவதென்பது அவருடன் உறவை முறித்து ஒதுங்கிச் செல்வதற்கல்ல. உறவை வளப்படுத்தி வளர்ப்பதற்காகவே, போராடிப் போராடி ஐக்கியமாய்ச் செயற்படுவதே மக்கள் இயக்கத்துக்கான நடைமுறையாகும்.

உள்ளொன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசுவது சுயநலம் சார்ந்தோர் செயலாகும். ஒளிவு மறைவு என்பது பயத்தின்- சுயநலத்தின் வெளிப்பாடு.

எமது உடலில் உள்ள அழுக்கை அன்றாடம் பல்தேய்த்து, முகம் கழுவி, குளித்து நீக்குவது போல் அன்றாடம் எமது செயற்பாடுகளில் உள்ள தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்வதில் தயக்கம் காட்டக்கூடாது. நாம் மற்றவரில் உள்ள குறைகளை அவர் ஏற்கக் கூடிய பக்குவமாக எடுத்துச் சொல்லும் நேரம் காலம் பார்த்துச் செயற்பட வேண்டும். அதன் மூலமே அவரை நாம் பொதுநலனின் பக்கம் ஆட்கொள்ளலாம்.

அன்றாட வாழ்வே அனைத்தினதும் பயிற்சிக் கூடமாகும்.

‘துட்டனைக் கண்டால் தூர விலகு’ என்பர். ஆம். துட்டனைத் தோற்கடிக்க நாம் தயாராக வேண்டும். தற்காலிகமாக எதிரி அரங்காட்டும். அதுவரை நாம் மக்கள் மத்தியில் போராடுவோம். அணிதிரள்வோம். துட்டனுடன் எவ்வாறு போராடுவதென்பதனை மறுமடலில் சிந்திப்போம்.

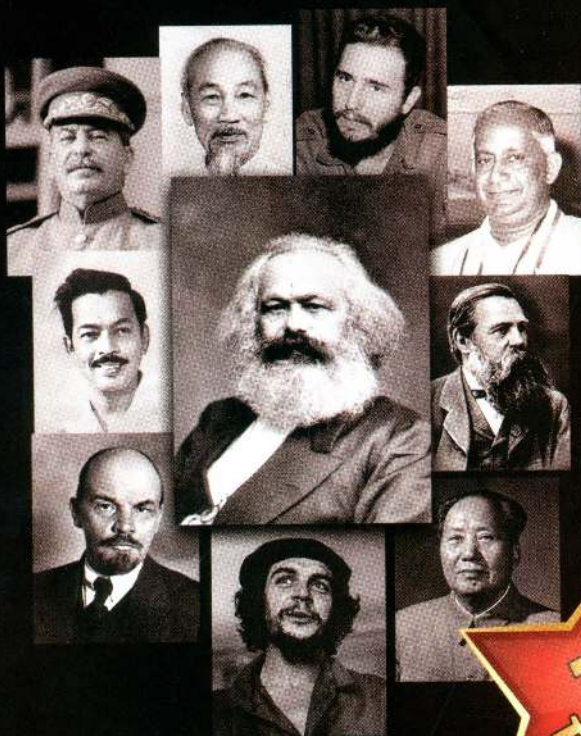
என்றும் தோழமையுடன்

செண்பகன்

புதிய பூமி - செப்டம்பர் 2009

அன்புள்ள தேரடூருக்கு

அரசியல் கடிதங்கள்

978-624-93177-0-3

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org